

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

1/јануар 2013.
Година LIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
И ПРИВРЕДЕ

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1
јануар 2013.
година LIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА И ПРИВРЕДЕ
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија и привреде Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfp.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
мр Млађан Динкић, министар финансија и привреде

Уређивачки одбор
Даница Васиљевић, Весна Хрељац-Ивановић,
мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Даница Васиљевић
секретар Министарства

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfp.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и савремена мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија и привреде Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија и привреде Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfp.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2013 by Министарство финансија и привреде Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

1. а) Да ли је промет услуга посредовања код промета услуга дозвољавања коришћења путева у Републици Мађарској – продаја тзв. вињета за коришћење путева у Републици Мађарској, предмет опорезивања ПДВ? 9
- б) Да ли је привредно друштво које, на основу уговора закљученог са иностраном компанијом, продаје физичким лицима тзв. вињете за коришћење путева у Републици Мађарској дужно да предметну продају евидентира преко фискалне касе? 9
2. Који порез се плаћа код отписа новчаног потраживања који једно правно лице учини другом правном лицу, при чему правно лице које је извршило отпис, у години у којој је то учинило, није вршило друга бестеретна давања правном лицу које је било дужно да предметно потраживање измири? 12

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета услуга обуке кандидата за возаче за пружање прве помоћи који врши обвезник ПДВ – Црвени крст 15
 2. а) Порески третман промета услуга давања података о бонитету физичких и правних лица који обвезник ПДВ – Кредитни биро Удружења банака Србије пружа пословним банкама 16
 - б) Порески третман промета услуга давања података о бонитету физичких и правних лица који обвезник ПДВ – пословна банка врши физичком или правном лицу 16
 - в) Порески третман промета услуга стављања на располагање података о клијентима банке (нпр. о њиховој задужености, уредности у измиривању обавеза и др.) који обвезник ПДВ – пословна банка врши обвезнику ПДВ – Кредитном бироу Удружења банака Србије 16
-

3. Порески третман промета услуга здравствених прегледа запослених, других лица и клицоноша (санитарни прегледи), услуга испитивања здравствене исправности животних намирница, воде, ваздуха, предмета опште употребе, као и промета услуга имунизације (вакцинације) лица – путника у међународном саобраћају који врши Институт за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић – Батут“	20
4. Порески третман промета услуга одобравања коришћења паркинг места на одређено време	22
5. Примена члана 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност	24
6. а) Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара и услуга из области грађевинарства у случају ако се обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга инвеститору не сматра извођачем радова у смислу закона којим се уређује планирање и изградња?	28
б) Право на одбитак претходног пореза обвезника ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга из области грађевинарства инвеститору	28
7. Порески третман промета услуга чишћења општинских и некатегорисаних путева од снега у сеоским подручјима	31

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Надлежност за утврђивање пореза на имовину за 2012. годину, као и надлежност за одлучивање по жалби против решења о утврђивању пореза на имовину за 2012. годину	33
2. Да ли дужник коме поверилац отпише новчано потраживање – обавезу дугује порез на поклон по том основу (због отписа потраживања)?	35
3. Ко је обвезник пореза на имовину за стан у државној својини на коме је у корист физичког лица конституисано право закупа за период од пет година, применом Одлуке о условима и начину располагања становима изграђеним према Пројекту изградње 1.100 станова у Београду?	38
4. Да ли се плаћа порез на поклон на покретне ствари: компјутерску опрему, храну, медицинске апарате за дијагностику и хирургију које Институт за онкологију и радиологију Србије прими без накнаде?	41
5. Да ли је Пореска управа овлашћена да пружа информације о тржишним вредностима непокретности које су биле предмет купопродајног уговора ради остваривања законског права физичког лица на подношење тужбе за поништај предметног уговора због повреде права прече куповине?	44

-
6. Да ли се, применом члана 12. став 1. тач. 7) и 11) Закона о порезима на имовину, може остварити право на ослобођење од пореза на имовину за објекте за одводњавање и за објекте који непосредно служе за обављање комуналне делатности у случају када порески обвезник – правно лице није у надлежном регистру регистровао комуналну делатност као своју претежну делатност, као и да ли земљорадничка задруга може бити ослобођена пореза на имовину за део пољопривредног земљишта које користи, а које је у својини Републике Србије? 45
 7. Захтев за преиспитивање решења којим је утврђен порез на имовину за 2012. годину на право својине на стану физичком лицу – супрузи (који је 2011. године супруга наследила иза пок. супруга), а из разлога што је другом пореском обвезнику (како се наводи у захтеву) за његов стан, у истој згради, исте површине и са истим коефицијентом квалитета непокретности, утврђен порез на имовину за 2012. годину у мањем износу 50
 8. Да ли правно лице које обавља комуналну делатност има право на ослобођење од пореза на имовину за објекте који (како се наводи) служе за смештај административног особља? 52
 9. Да ли Амбасада Републике Индије плаћа порез на имовину као закупца објеката који се користе за потребе резиденције амбасадора, као и захтев за тумачење члана 4. Нацрта Уговора о закупу предметних објеката, који треба да закључе привредно друштво „Дипос“ д.о.о. – као закуподавац и Амбасада Индије као закупца, којим се уређују трошкови који падају на терет закупца 54

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода које остваре физичка лица (страни држављани и држављани Републике Србије) која су ангажована на реализацији пројекта под називом „Експертски елаборат о преосталим питањима између земаља потписница Дејтонског споразума: Статусна и имовинска питања грађана“ у складу са Грант уговором бр. 2011/272-039 потписаним 4. октобра 2011. године, који (пројекат) се финансира из ИПА фондова Европске комисије 57
2. Порески третман примања – месечне новчане помоћи незапосленим породиљама која се исплаћује из средстава скупштине општине 59
3. Порески третман примања оствареног по основу накнаде за рад лица у органима за спровођење избора 62
4. Опорезивање прихода по основу зараде коју остварује локално особље запослено у Амбасади Републике Турске 64

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Утврђивање основице доприноса за обавезно социјално осигурање по основу примања у виду накнаде за стручно дежурство у војноздравственим установама 71
-

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Таксени третман списа и радњи у управним стварима, као и других списа и радњи код надлежног органа у вези са обављањем мењачких послова . . 73
2. Захтев да се монахиње манастира Пећка патријаршија ослободе плаћања републичке административне таксе за пријем у држављанство Републике Србије 74

ЦАРИНЕ

1. Обрачун увозних дажбина и наплата компензаторне камате за робу у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина 77
2. Попуњавање рубрика 2, 8 и 24 ЈЦИ за стављање у слободан промет робе која је претходно била предмет промета између два домаћа лица у царинском складишту 81
3. Како да се, по новом Царинском закону, приликом царињења плате увозне дажбине на вишак робе који је примљен, а не постоји обавеза плаћања добављачу? 83

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Да ли привредни субјект који продаје добра – електронску и телекомуникациону опрему, као и опрему за рачунаре, посредством поште или преко интернета физичким лицима има обавезу евидентирања промета преко фискалне касе? 85
2. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект пружа услуге обуке физичким лицима? . . 86
3. Да ли Црвени крст Србије, који организује и спроводи обуку из прве помоћи кандидатима за возаче, има обавезу да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе? 87

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. На који начин понуђач може извршити умањење понуђене цене, односно на који начин је могућа измена понуде? 89
 2. а) Да ли су привредна друштва која је основало Јавно предузеће „Електромрежа Србије“, са власништвом удела 100%, наручиоци у смислу члана 3. Закона о јавним набавкама? 90
-

-
- б) У случају када ЈП „Електромрежа Србије“ закључује уговоре са предметним привредним друштвима по основу члана 87. став 1. тачка 8. ЗЈН:
- Да ли у том случају привредна друштва могу ангажовати треће правно или физичко лице као подизвођача, односно да ли привредна друштва могу ангажовати треће правно или физичко лице за реализацију дела уговореног посла?
 - Да ли су предметна привредна друштва у обавези да приликом подношења понуде Оснивачу пријаве учешће подизвођача у предметном послу, уз стриктно навођење које су то врсте послова и колико је њихово максимално процентуално учешће у укупној вредности конкретног посла?
 - Колико је максимално процентуално учешће подизвођача у пословима који се поверавају привредним друштвима по чл. 87. став 1. тачка 8. ЗЈН? .. 90
3. а) Да ли је довољно да измене елемената критеријума економски најповољније понуде наручилац само достави лицима која су преузела конкурсну документацију или је неопходно да наведену измену објави и у „Службеном гласнику РС“, као и да ли (уколико је у обавези да предметну исправку објави у „Службеном гласнику РС“) мора да продужи првобитни рок за достављање понуда? 95
- б) Да ли се потенцијални понуђачи дискриминишу тако што је наручилац за елемент критеријума одредио примену одговарајућих система квалитета, с тим да се оцена врши на основу достављених важећих сертификата о примени ИСО система квалитета код понуђача издатих од стране овлашћеног органа или организације за контролу квалитета, на начин да ће се понуђачима који доставе тражене сертификате додељивати одговарајући број пондера, док се понуђачима који наведене сертификате не доставе пондери неће додељивати? 95
4. Да ли је потребно да се за израду водоводне мреже и фекалне канализације спроведе поступак јавне набавке у складу са одредбама Закона о јавним набавкама или се могу применити одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о јавним набавкама? 97
5. Да ли образовне и друге буџетске установе имају право и обавезу да у поступку јавног оглашавања захтевају од понуђача да понуде укупну цену јавне набавке без пореза на додату вредност и да након тога са изабраним најповољнијим понуђачем – туристичком агенцијом понуђену цену у уговору увећају за износ законом прописаног пореза на додату вредност? .. 99
6. Да ли ЈП „Градско зеленило и пијаца“ Кикинда има статус наручиоца са посебним или искључивим правом обављања делатности одржавања јавних зелених површина, као и одржавање пијаца и пружања услуга на њима, у општини Кикинда, те да ли предметно предузеће може пружати услуге из оквира делатности за које је ЈП основано на територији Општине Кикинда без примене Закона о јавним набавкама, у складу са чланом 7. став 1. тачка 1. ЗЈН? 101
-

-
7. Да ли за јавну набавку услуга организовања пољочуварске службе на територији општине Ковин, а чија процењена вредност на годишњем нивоу износи 6.500.000,00 динара без ПДВ-а, општина Ковин треба да спроведе поступак јавне набавке мале вредности или јавне набавке велике вредности? 102
 8. Да ли је Национални савет словачке националне мањине обавезан да расписује тендер за извођача радова на реконструкцији зграде Музеја војвођанских Словака имајући у виду формално-правни статус Националног савета? 103

Б У Ц Е Т С К И С И С Т Е М

1. Примена члана 47. Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, а посебно када су у питању локална јавна предузећа 105

Ф И Н А Н С И Р А Њ Е Л О К А Л Н Е С А М О У П Р А В Е

1. Планирање средстава у буџету општине Варварин за Јавно комунално предузеће „Путеви Варварин“ и за Центар за развој услуга социјалне заштите Варварин које је Скупштина општине Варварин основала на седници одржаној дана 14. децембра 2012. године 109

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

П Л А Т Н И П Р О М Е Т

1. Могућност спровођења једностране, законске компензације на бази изјаве правног лица чији рачуни нису блокирани ради извршења принудне наплате 115
2. Могућност закључења уговора о приступању дугу дужника чији су рачуни блокирани ради извршења принудне наплате 119

П О Д С Е Т Н И К

- Финансијски прописи донети у јануару месецу 2013. године121
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. а) Да ли је промет услуга посредовања код промета услуга дозвољавања коришћења путева у Републици Мађарској – продаја тзв. вињета за коришћење путева у Републици Мађарској, предмет опорезивања ПДВ?

б) Да ли је привредно друштво које, на основу уговора закљученог са иностраном компанијом, продаје физичким лицима тзв. вињете за коришћење путева у Републици Мађарској дужно да предметну продају евидентира преко фискалне касе?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-562/2012-04 од 15.1.2013. год.)

а) Са аспекта Закона о порезу на додату вредност

Промет услуга посредовања код промета услуга дозвољавања коришћења путева у Републици Мађарској (продаја тзв. вињета за коришћење путева у Републици Мађарској), није предмет опорезивања ПДВ, с обзиром да место промета услуга дозвољавања коришћења путева у Републици Мађарској за који је пружена услуга посредовања, а самим тим и место промета услуге посредовања није на територији Републике Србије.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 –исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон о ПДВ), прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона о ПДВ, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона о ПДВ, место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем се налази непокретност, ако се ради о промету услуге која је непосредно повезана са том непокретношћу, укључујући делатност посредовања и процене у вези непокретности, као и пројектовање, припрему и извођење грађевинских радова и надзор над њима (став 3. тачка 1) истог члана Закона о ПДВ).

Место промета услуга посредовања, осим услуга посредовања из става 3. тачка 4) подтачка (11) овог члана, одређује се према месту промета добара и услуга који је предмет посредовања (члан 12. став 4. Закона о ПДВ).

б) Са аспекта Закона о фискалним касама

Привредно друштво које, на основу уговора закљученог са иностраном компанијом, продаје

физичким лицима тзв. вињете за коришћење путева у Републици Мађарској, дужно је да предметну продају евидентира преко фискалне касе. Фискални исечак који привредно друштво издаје физичком лицу по основу продаје вињете садржи, између осталог, податак о целокупном износу цене вињете (који укључује и посредничку провизију). Поред тога, Министарство финансија и привреде напомиње, с обзиром на то да, са аспекта Закона о ПДВ, услуга посредовања код промета услуга дозвољавања коришћења путева у Републици Мађарској, тј. продаја вињета за коришћење путева у Републици Мађарској, као и сама услуга дозвољавања коришћења путева у Републици Мађарској, није предмет опорезивања ПДВ, приликом означавања пореских стопа у бази података фискалне касе продаја вињета означава се пореском стопом „Г“.

Наиме, у складу са одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар и које обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Чланом 5. став 1. Закона прописано је означавање пореских стопа у бази података фискалне касе. Ознака пореске стопе „Г“ додељује се добрима, односно услугама који су ослобођени пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ), ознака пореске стопе „Б“ додељује се добрима, односно услугама на чији промет се плаћа ПДВ по општој стопи прописаној законом којим се уређује порез на додату вредност и ознака пореске стопе „Е“ додељује се добрима, односно услугама на чији промет се плаћа ПДВ по посебној стопи прописаној законом којим

се уређује порез на додату вредност. Лица која нису уписана у регистар обвезника за ПДВ означавају добра, односно услуге у бази података фискалне касе искључиво ознаком пореске стопе „А“.

2. Који порез се плаћа код отписа новчаног потраживања који једно правно лице учини другом правном лицу, при чему правно лице које је извршило отпис, у години у којој је то учинило, није вршило друга бестеретна давања правном лицу које је било дужно да предметно потраживање измири?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00280/2012-04 од 26.12.2012. год.)

Са становивиша пореза на поклон

Под изразом „поклон“, по мишљењу Министарства финансија и привреде, подразумева се не само типичан уговор о поклону на основу кога једна уговорна страна бестеретно преноси другој страни какву ствар или право, већ и свако располагање којим је (без обавезе противчидбе) на рачун поклонопримца умањена имовина поклонодавца.

Према томе, када нерезидентно правно лице – поверилац донесе одлуку о отпису новчаног потраживања (које није застарело) према резидентном правном лицу – дужнику, на име чега конкретни поверилац не прима противнакнаду од предметног дужника (у било ком облику), Министарство финансија и привреде сматра да такав отпис потраживања има карактер поклона који је предмет опорезивања порезом на поклон, ако је износ потраживања већи од 30.000 динара.

Министарство финансија и привреде напомиње да је обвезник пореза на поклон поклонопримац, сходно одредби члана 15. став 2. Закона.

Наиме, према одредби члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, употребљаваном пловилу, односно на употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица која је предмет опорезивања у складу са одредбама члана 14. ст. 1, 2. и 4. до 9. Закона (члан 14. став 3. Закона).

Одредбом члана 14. став 8. Закона прописано је да се од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузимају новац, права, односно ствари из члана 14. став 2. Закона, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа, односно поклона 30.000 динара у једној календарској години.

Са аспекта Закона о порезу на добит правних лица

У случају када нерезидентно правно лице (зајмодавац) изврши отпис потраживања по основу позајмице дате обвезнику (резидентном правном лицу),

обвезник у својим пословним књигама евидентира приход од смањења обавеза који се, сагласно прописима о рачуноводству и ревизији и МРС, односно МСФИ, исказује на одговарајућем рачуну групе 67 – Остали приходи. Тако евидентиран приход обвезника укључује се у основицу за опорезивање и опорезује се у складу са Законом о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 119/12, у даљем тексту: ЗПДПЛ).

Наиме, одредбом члана 23. став 1. ЗПДПЛ, за утврђивање опорезиве добити признају се приходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, осим прихода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета услуга обуке кандидата за возаче за пружање прве помоћи који врши обвезник ПДВ – Црвени крст

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-267/2012-04 од 31.1.2013. год.)

На промет услуга обуке кандидата за возаче за пружање прве помоћи који врши обвезник ПДВ – Црвени крст Суботица, ПДВ се обрачунава по општој стопи ПДВ од 20% и плаћа у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон). За промет предметних услуга који врши физичким лицима која нису обвезници ПДВ, обвезник ПДВ – Црвени крст Суботица нема обавезу издавања рачуна из члана 42. Закона.

Наиме, одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање

услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатаости, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Сагласно одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12) прописано је да обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга физичким лицима која нису обвезници ПДВ.

2. а) Порески третман промета услуга давања података о бонитету физичких и правних лица који обвезник ПДВ – Кредитни биро Удружења банака Србије пружа пословним банкама

б) Порески третман промета услуга давања података о бонитету физичких и правних лица који обвезник ПДВ – пословна банка врши физичком или правном лицу

в) Порески третман промета услуга стављања на располагање података о клијентима банке (нпр. о њиховој задужености, уредности у измиривању обавеза и др.) који

обвезник ПДВ – пословна банка врши обвезнику ПДВ – Кредитном бироу Удружења банака Србије

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-21/2013-04 од 29.1.2013. год.)

а) Промет услуга давања података о бонитету физичких и правних лица који Кредитни биро Удружења банака Србије пружа пословним банкама, опорезује се по општој пореској стопи ПДВ од 20%. За предметни промет обвезник ПДВ – Кредитни биро Удружења банака Србије има обавезу да изда рачун у складу са одредбама члана 42. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) и чланом 6. став 1. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, у даљем тексту: Правилник).

б) На промет услуга давања података о бонитету физичких и правних лица који обвезник ПДВ – пословна банка врши физичком или правном лицу у сврху одобравања кредита, независно од тога да ли је кредит одобрен, ПДВ се не обрачунава и не плаћа у складу са чланом 25. став 1. тачка 3) Закона. У овом случају, обвезник ПДВ – пословна банка нема обавезу издавања рачуна из члана 42. Закона, а у складу са чланом 2. став 1. тачка 2) Правилника. На промет услуга давања података о бонитету физичких и правних лица који обвезник ПДВ – пословна банка не врши у сврху одобравања кредита физичким и правним лицима, ПДВ се обрачунава по општој стопи ПДВ од 20% и плаћа у складу са Законом. За промет предметних услуга обвезник ПДВ – пословна банка издаје рачун у складу са одредбама члана 42. Закона и члана

6. став 1. Правилника, осим ако тај промет врши физичком лицу које није обвезник ПДВ у којем случају не постоји обавеза издавања рачуна из члана 42. Закона, а у складу са чланом 2. став 1. тачка 1) Правилника.

в) На промет услуга стављања на располагање података о клијентима банке (нпр. о њиховој задужености, уредности у измиривању обавеза и др.) који обвезник ПДВ – пословна банка врши обвезнику ПДВ – Кредитном бироу Удружења банака Србије, ПДВ се обрачунава по општој стопи ПДВ од 20% и плаћа у складу са Законом. За промет предметних услуга обвезник ПДВ – пословна банка издаје рачун у складу са одредбама члана 42. Закона и члана 6. став 1. Правилника.

Наиме, одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 3) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа у промету новца и капитала, и то код кредитних послова, укључујући посредовање, као и новчаних позајмица.

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Сагласно одредбама става 4. истог члана Закона, рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину аванских плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;
- 10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Правилника прописано је да обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга физичким лицима која нису обвезници ПДВ.

Обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга за који је у складу са чланом 25. Закона прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, осим ако овим правилником није друкчије уређено (члан 2. став 1. тачка 2) Правилника).

Према одредбама члана 6. став 1. Правилника, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга за који је порески дужник у складу са Законом, издаје рачун у којем не исказује податке:

- 1) из члана 42. став 4. тач. 9) и 10) Закона – ако за тај промет не примењује систем наплате;
- 2) из члана 42. став 4. тачка 9) Закона – ако за тај промет примењује систем наплате.

3. Порески третман промета услуга здравствених прегледа запослених, других лица и клицоноша (санитарни прегледи), услуга испитивања здравствене исправности животних намирница, воде, ваздуха, предмета опште употребе, као и промета услуга имунизације (вакцинације) лица – путника у међународном саобраћају који врши Институт за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић – Батут“

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-93/2013-04 од 25.1.2013. год.)

На промет услуга здравствених прегледа запослених, других лица и клицоноша (санитарни прегледи), услуга испитивања здравствене исправности животних намирница, воде, ваздуха, предмета опште употребе, као и на промет услуга имунизације (вакцинације) лица – путника у међународном саобраћају који врши Институт за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић – Батут“, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – Институт за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић – Батут“ нема право на одбитак претходног пореза по основу пружања предметних услуга.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 7) Закона прописано је пореско ослобођење за промет добара и услуга без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга које пружају здравствене установе у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту, укључујући и смештај, негу и исхрану болесника у тим установама, осим апотека и апотекарских установа.

Према одредби члана 4. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), услугама, у смислу члана 25. став 2. тачка 7) Закона, сматрају се превентивне, дијагностичко-терапијске и рехабилитационе услуге које пружају домови здравља, болнице, заводи, заводи за јавно здравље, клинике, институти, клиничко-болнички центри, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту, регистроване за обављање тих делатности, као и смештај, нега и исхрана болесника у тим установама, независно од тога да ли су ове установе усмерене ка остваривању добити.

Превентивним услугама из става 1. овог члана сматрају се услуге које имају за циљ спречавање неповољног здравственог стања (члан 4. став 2. Правилника).

Дијагностичко-терапијским услугама из става 1. овог члана сматрају се услуге успостављања дијагнозе у циљу одређивања терапије, успостављања дијагнозе, одређивања и спровођења терапије (став 3. истог члана Правилника).

Сагласно одредби члана 2. став 2. Закона о здравственој заштити („Сл. гласник РС“, бр. 107/05 ... 119/12, у даљем тексту: Закон о здравственој заштити), здравствена заштита, у смислу овог закона, обухвата спровођење мера за очување и унапређење здравља грађана, спречавање, сузбијање и рано откривање болести, повреда и других

поремећаја здравља и благовремено и ефикасно лечење и рехабилитацију.

Према одредби члана 119. став 2. Закона о здравственој заштити, завод за јавно здравље је здравствена установа која се оснива за територију више општина, односно града, као и за територију Републике, у складу са Планом мреже.

Под јавним здрављем, у смислу овог закона, подразумева се остваривање јавног интереса стварањем услова за очување здравља становништва путем организованих свеобухватних активности друштва усмерених на очување физичког и психичког здравља, односно очување животне средине, као и спречавање настанка фактора ризика за настанак болести и повреда, који се остварује применом здравствених технологија и мерама намењених промоцији здравља, превенцији болести и побољшању квалитета живота (став 3. истог члана Закона о здравственој заштити).

4. Порески третман промета услуга одобравања коришћења паркинг места на одређено време

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-2/2013-04 од 29.1.2013. год.)

Промет услуга одобравања коришћења паркинг места на одређено време опорезује се по општој стопи ПДВ од 20% у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04– исправка 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон). Основицу за обрачунавање ПДВ чини износ накнаде коју обвезник ПДВ прима или треба да прими од корисника услуге или трећег лица за промет предметне услуге, у коју није урачунат ПДВ. С тим у вези, уколико

новчани износ који обвезник ПДВ потражује од корисника паркинг места издавањем тзв. паркинг налога представља део накнаде за промет услуге одобравања коришћења паркинг места, на тај новчани износ, без ПДВ, обрачунава се ПДВ. Обрачунати ПДВ плаћа се у складу са Законом. Међутим, уколико новчани износ који обвезник ПДВ потражује од корисника паркинг места издавањем тзв. паркинг налога представља износ уговорне казне у складу са законом којим се уређују облигациони односи, тај износ не представља део накнаде за услугу одобравања коришћења паркинг места, што значи да по том основу не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ.

Наиме, одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Сагласно одредби члана 270. став 1. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78 ... 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93 ... 44/99, у даљем тексту: Закон о облигационим односима), поверилац и дужник могу уговорити да ће дужник платити повериоцу одређени новчани износ или прибавити неку другу материјалну корист ако не испуни своју обавезу или ако задоцни са њеним испуњењем (уговорна казна).

Уговорне стране, у складу са одредбом члана 271. став 1. Закона о облигационим односима, могу одредити висину уговорне казне по свом нахођењу у једном укупном износу, у проценту, или за сваки дан задоцњења или на који други начин.

5. Примена члана 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност

(Објашњење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-77/2012-04 од 18.1.2013. год.)

1. Почев од 1. јануара 2013. године за промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ – извођач радова врши инвеститору – обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има инвеститор као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Инвеститором, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице за чије потребе се гради објекат и на које гласи грађевинска дозвола за грађење објекта.

Извођачем радова, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице које је са инвеститором закључило уговор о грађењу грађевинског објекта, укључујући и дограђивање, са правима и обавезама који су овим законом прописани за извођача радова. С тим у вези, реч је о лицу чији је назив, у својству извођача радова, истакнут на табли којом се обележава градилиште обезбеђеној од стране инвеститора, чије овлашћено лице пре почетка радова потписује главни пројекат за извођача радова, које решењем одређује одговорног извођача радова на градилишту и др.

Наиме, одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Одредба члана 10. став 2. тачка 3) Закона, а према одредби члана 52. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), примењује се од 1. јануара 2013. године.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09, 64/10, 24/11 и 121/2012, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Грађење, у складу са чланом 2. тачка 31) Закона о планирању и изградњи, јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Доградња јесте извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор ван постојећег габарита објекта, као и надзиђивање објекта, и са њим чини грађевинску, функционалну или техничку целину (члан 2. тачка 33) Закона о планирању и изградњи).

Одредбама члана 136. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да грађевинска дозвола садржи, нарочито, податке о:

- 1) инвеститору;
- 2) објекту чије се грађење дозвољава са подацима о габариту, спратности, укупној површини и предрачунској вредности објекта;

- 3) катастарској парцели на којој се гради објекат;
- 4) постојећем објекту који се руши или реконструише ради грађења;
- 5) року важења грађевинске дозволе и року завршетка грађења;
- б) документацији на основу које се издаје.

Према одредби члана 149. Закона о планирању и изградњи, пре почетка грађења инвеститор обезбеђује: обележавање грађевинске парцеле, регулационих, нивелационих и грађевинских линија, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова; обележавање градилишта одговарајућом таблом која садржи: податке о објекту који се гради, инвеститору, одговорном пројектанту, број грађевинске дозволе, извођачу радова, почетку грађења и року завршетка изградње.

Одредбама члана 152. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да је извођач радова дужан да:

- 1) пре почетка радова потпише главни пројекат;
- 2) решењем одреди одговорног извођача радова на градилишту;
- 3) одговорном извођачу радова обезбеди уговор о грађењу и документацију на основу које се гради објекат;
- 4) обезбеди превентивне мере за безбедан и здрав рад, у складу са законом.

2. За промет добара и услуга из области грађевинарства у другим случајевима обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ који врши тај промет добара и услуга (нпр. у оквиру изградње грађевинског објекта за који није издата грађевинска дозвола, у оквиру реконструкције, адаптације, санације постојећих објекта ...).

6. а) Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара и услуга из области грађевинарства у случају ако се обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга инвеститору не сматра извођачем радова у смислу закона којим се уређује планирање и изградња?

б) Право на одбитак претходног пореза обвезника ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга из области грађевинарства инвеститору

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-44/2013-04 од 16.1.2013. год.)

а) За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ – извођач радова од 1. јануара 2013. године врши инвеститору који је обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон), при чему су испоручилац и прималац добара и услуга лица која се сматрају извођачем радова и инвеститором у складу са законом којим се уређује планирање и изградња, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има инвеститор као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Међутим, ако се обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга инвеститору не сматра извођачем радова у смислу закона којим се уређује планирање и изградња (нпр. организатор изградње грађевинског објекта), у том случају инвеститор није порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, што значи да обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за предметни промет има обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга инвеститору (у конкретном случају, организатор изградње грађевинског објекта).

Наиме, одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Одредба члана 10. став 2. тачка 3) Закона, а према одредби члана 52. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), примењује се од 1. јануара 2013. године.

б) Обвезник ПДВ који набављена добра и услуге користи за обављање делатности у оквиру које врши промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза (промет који је опорезив ПДВ, промет за који у складу са

чланом 24. Закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ или промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици) има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету, одбије као претходни порез, ако поседује рачун или други документ који служи као рачун, издат у складу са Законом. С тим у вези, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга из области грађевинарства инвеститору има право на одбитак претходног пореза по том основу у складу са Законом, без обзира да ли за промет предметних добара и услуга обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ који врши промет или ту обавезу има инвеститор као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

Наиме, према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Сагласно одредбама члана 28. став 2. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Према одредбама члана 28. став 3. Закона, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

Поред тога, Министарство финансија и привреде напомиње да се прометом који је опорезив ПДВ из члана 28. став 1. тачка 1) Закона сматра промет за који постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у складу са Законом, независно од тога да ли обавезу да обрачуна и плати ПДВ за тај промет има обвезник ПДВ (испоручилац добара/пружалац услуга) или прималац добара и услуга који се, у складу са Законом, сматра пореским дужником за промет који му је извршен.

7. Порески третман промета услуга чишћења општинских и некатегорисаних путева од снега у сеоским подручјима

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-8/2013-04 од 16.1.2013. год.)

На промет услуга чишћења путева од снега, у конкретном случају општинских и некатегорисаних путева у

сеоским подручјима, ПДВ се обрачунава по посебној стопи ПДВ од 8% и плаћа у складу са Законом.

Наиме, сагласно одредби члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон), општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Одредбом става 2. тачка 18) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује промет услуга одржавања чистоће на површинама јавне намене.

Одредбом члана 12в Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11 и 95/12) прописано је да се одржавањем чистоће на површинама јавне намене, у смислу члана 23. став 2. тачка 18) Закона, сматра чишћење и прање асфалтираних, бетонских, поплочаних и других површина јавне намене, прикупљање и одвожење комуналног отпада са тих површина, одржавање и пражњење посуда за отпатке на површинама јавне намене, као и одржавање јавних чесми, бунара, фонтана, купалишта, плажа и тоалета.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Надлежност за утврђивање пореза на имовину за 2012. годину, као и надлежност за одлучивање по жалби против решења о утврђивању пореза на имовину за 2012. годину

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00316/2012-04 од 16.1.2013. год.)

Утврђивање пореза на имовину за 2012. годину – на право својине на становима и идеалном делу једног стана, сви на истој адреси у Београду, у надлежности је града Београда.

Одлучивање по жалби против решења о утврђивању пореза на имовину донетог у 2012. години, за 2012. годину, у надлежности је другостепеног органа конкретне јединице локалне самоуправе (тј. града Београда), а не Министарства финансија и привреде.

Порез на имовину за 2012. годину на право својине на наведеним непокретностима утврђује се применом Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон) и одлуке Скупштине града Београда о стопама пореза на имовину на чијој територији се имовина налази која је важила на дан 31. децембра 2011. године.

Уколико је обвезник сматрао да је порез на имовину за 2012. годину погрешно утврђен, против решења о утврђивању пореза имао је право жалбе, у року од 15 дана од дана када је решење примио.

Наиме, према одредби члана 38б Закона, порез на имовину утврђује се за календарску годину, применом одредаба овог закона и одлуке скупштине јединице локалне самоуправе о стопама пореза на имовину на чијој територији се имовина налази која важи на дан 31. децембра године која претходи години за коју се утврђује и плаћа порез на имовину.

Порез на имовину из члана 2. Закона утврђује се решењем органа јединице локалне самоуправе (члан 39. став 1. Закона).

Према одредби члана 2а став 1. и став 2. тачка 4) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА), тај закон примењује се и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама. Код утврђивања, наплате и контроле јавних прихода и споредних пореских давања из става 1. овог члана, као и код подношења захтева за покретање прекршајног поступка за пореске прекршаје, надлежни орган јединице локалне самоуправе има права и обавезе које по овом закону има Пореска управа, осим права и обавеза које се односе на одлучивање по правним лековима уложеним против пореских управних аката које од 1. јануара 2013. године донесу јединице локалних самоуправа у пореском поступку за изворне јавне приходе из става 1. овог члана.

Против пореског управног акта којим је одлучено о појединачним правима и обавезама из порескоправног односа може се поднети жалба (члан 140. став 1. ЗПППА).

Жалба се подноси у року од 15 дана од дана пријема пореског управног акта, осим ако законом није друкчије прописано (члан 142. ЗПППА).

Министарство финансија и привреде напомиње да се жалба против решења о утврђивању пореза на имовину која су донета закључно са 31. децембром 2012. године подноси другостепеном органу јединице локалне самоуправе која је решење донела.

2. Да ли дужник коме поверилац отпише новчано потраживање – обавезу дугује порез на поклон по том основу (због отписа потраживања)?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00487/2012-04 од 16.1.2013. год.)

По мишљењу Министарства финансија и привреде, под изразом „паклон“ не подразумева се само типичан уговор о паклону на основу кога једна уговорна страна бестеретно преноси другој страни какву ствар или право, већ и свако располагање којим је без накнаде, на рачун паклонопримца, умањена имовина паклонодавца (нпр. одрицање од права у корист паклонопримца, опрост дуга ...).

Према томе, када новчано потраживање није застарело, нити је правоснажном утврђујућом одлуком суда одбијен захтев повериоца за његову наплату, отпис тог новчаног потраживања који поверилац изврши резидентном правном лицу – дужнику, на име чега поверилац који потраживање опрашта не прима противнакнаду од тог

дужника (у било ком облику), предмет је опорезивања порезом на поклон – ако износ опроштеног новчаног потраживања у новцу, стварима и правима из члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон) од стране конкретног повериоца конкретном дужнику прелази вредност од 30.000 динара у једној календарској години. Обвезник пореза на поклон је поклонопримац, док је поклонодавац јемац за измирење пореске обавезе по том основу.

Ако је конкретни поверилац конкретном дужнику, одлуком донетом након процене наплативости потраживања, у једној календарској години опростио само новчано потраживање у износу преко 30.000 динара (тј. није му чинио и друге поклоне из члана 14. став 2. Закона), опрост тог новчаног потраживања предмет је опорезивања порезом на поклон уколико није застарело, нити је правоснажном утврђујућом одлуком суда одбијен захтев повериоца за његову наплату.

Такође, ако нерезидентно правно лице – поверилац опрости новчано потраживање у износу преко 30.000 динара у једној календарској години резидентном правном лицу – дужнику, а конкретни дужник у својству повериоца опрости своје новчано потраживање у износу преко 30.000 динара у једној календарској години другом резидентном правном лицу, реч је о два преноса без накнаде – поклона, који су предмет опорезивања порезом на поклон, при чему су обвезници пореза на поклон резидентна правна лица – свако за поклон који је примило. Лице које је поклон учинило јемац је за измирење пореске обавезе по основу пореза на поклон.

Чињеница да је, како се наводи, на услуге по основу којих је настало предметно потраживање, обрачунат и плаћен порез на додату вредност, није од утицаја на постојање предмета опорезивања порезом на поклон, по основу отписа тог потраживања.

Надлежни порески орган, у сваком конкретном случају, утврђује чињенице од утицаја на постојање и висину пореске обавезе по основу пореза на поклон (што, између осталог, значи и колико је било промета који су предмет опорезивања порезом на поклон, ко је обвезник пореза на поклон у сваком од тих случајева ...).

Наиме, према одредби члана 14. став 2. Закона, порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, употребљаваном пловилу, односно на употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица која је предмет опорезивања у складу са одредбама члана 14. ст. 1, 2. и 4. до 9. Закона (члан 14. став 3. Закона).

Одредбом члана 14. став 8. Закона прописано је да се од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузимају новац, права, односно ствари из члана 14. став 2. Закона које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа, односно поклона 30.000 динара у једној календарској години.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 2. Закона је резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству (члан 14. став 2. Закона).

Одредбом члана 15. став 3. Закона уређено је да је обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 2. Закона нерезидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије.

Према одредби члана 360. ст. 1. и 2. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99, 23/99, 35/99 и 44/99, у даљем тексту: ЗОО), застарелошћу престаје право захтевати испуњење обавезе. Застарелост наступа кад протекне законом одређено време у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе.

Према одредби члана 54. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06, 61/07, 20/09, 72/09, 53/10, 101/11, 2/12 и 93/12), у вези са чланом 39. став 2. Закона, утврђивање пореза на поклон је делатност Пореске управе, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе.

3. Ко је обвезник пореза на имовину за стан у државној својини на коме је у корист физичког лица конституисано право закупа за период од пет година, применом Одлуке о

условима и начину располагања становима изграђеним према Пројекту изградње 1.100 станова у Београду?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-03-00003/2013-04 од 16.1.2013. год.)

Када је на стану у државној својини у корист физичког лица као закупца конституисано право закупа у складу са законом којим је уређено становање – за период дужи од једне године или на неодређено време, обвезник пореза на имовину за тај стан је физичко лице – купац стана.

У конкретном случају, када је Уговором о закупу стана закљученом између Града Београда и физичког лица (као лица у стању социјалне потребе) у корист физичког лица конституисано право закупа стана у државној својини, сагласно Одлуци о условима и начину располагања становима изграђеним према Пројекту изградње 1.100 станова у Београду („Сл. лист града Београда“, бр. 20/03, 9/04, 11/05, 4/07, 29/07, 6/10, 16/10, 37/10 и 17/12, у даљем тексту: Одлука), на период од пет година, порез на имовину на том стану плаћа се на право закупа, а порески обвезник је физичко лице као купац.

Наиме, према одредби члана 2. став 1. тач. 1) и 5) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на грађевинском земљишту површине преко 10 ари, као и на право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање – за период дужи од једне године или на неодређено време.

Непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

У случају кад на непокретности постоји неко од права из става 1. тач. 3) до б) овог члана, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Обвезник пореза на имовину на права из члана 2. овог закона је правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, осим када је овим законом друкчије уређено (члан 4. став 1. Закона).

Станови изграђени према Пројекту изградње 1.100 станова у државној су својини (члан 1. став 2. Одлуке).

Станове изграђене према Пројекту изградње 1.100 станова град Београд може продати, давати на коришћење на одређено време лицима у стању социјалне потребе, као и пренети на коришћење без накнаде установи социјалне заштите ради остваривања посебних облика социјалне заштите утврђених посебном одлуком (члан 2. став 1. Одлуке).

Према одредбама члана 49. ст. 1. до 3. Одлуке, лицу из члана 30. Одлуке (лицима у стању социјалне потребе) које је остварило приоритетно место на ранг листи стан се даје у закуп у складу са одредбама закона о становању, осим ако овом одлуком није другачије прописано. Стан се даје у закуп на пет година. О закупу стана закључује се уговор о закупу на одређено време.

На закључење уговора о закупу и начин коришћења стана сходно се примењују одредбе Закона о становању („Сл. гласник РС“, бр. 50/92, 76/92, 84/92, 33/93, 53/93, 67/93, 46/94,

47/94, 48/94, 44/95, 49/95, 16/97, 46/98, 26/01 и 1/05), ако овом одлуком није другачије уређено (члан 50г Одлуке).

4. Да ли се плаћа порез на поклон на покретне ствари: компјутерску опрему, храну, медицинске апарате за дијагностику и хирургију које Институт за онкологију и радиологију Србије прими без накнаде?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00332/2012-04 од 27.12.2012. год.)

Порез на поклон плаћа се на покретне ствари: компјутерску опрему, храну, медицинске апарате за дијагностику и хирургију ... које Институт за онкологију и радиологију Србије (у даљем тексту: Институт) прими без накнаде – уколико су кумулативно испуњени услови:

– да се на пренос тих ствари са поклонодавца на Институт, као поклонопримца, не плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (када се плаћа порез на додату вредност – не плаћа се порез на поклон),

– да је вредност поклоњеног новца, ствари и права из члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12, у даљем тексту: Закон), која је Институт примио без накнаде од истог лица као поклонодавца, у једној календарској години (у конкретном случају у 2012. години), већа од 30.000 динара,

– да Законом није прописано право на пореско ослобођење на примљени поклон.

С тим у вези, уколико се на пријем без накнаде наведених покретних ствари не плаћа порез на додату

вредност и ако је вредност поклона који је Институту у 2012. години учинио сваки конкретни поклонодавац већа од 30.000 динара, поклон примљен од сваког конкретног поклонодавца предмет је опорезивања порезом на поклон и за њега се подноси пореска пријава надлежном пореском органу. Порез на поклон плаћа Институт као поклонопримац, осим ако су предмет поклона:

- амбулантна возила која су најмање једанпут у складу са прописима била регистрована у Републици Србији,
- донација по међународном уговору који је закључила Република Србија – када је тим уговором уређено да се на добијени новац, ствари или права, неће плаћати порез на поклон;

- имовина примљена од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Уколико Институт за онкологију и радиологију сматра да му је првостепеним решењем о утврђивању пореза на поклон неосновано утврђен порез по том основу, против тог решења има право жалбе у прописаном року.

Наиме, према одредби члана 14. став 2. Закона, порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу – осим на mopеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, на употребљаваном пловилу, односно на употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама ст. 1, 2. и 4. до 9. овог члана (члан 14. став 3. Закона).

Поклоном, у смислу овог закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 5. Закона).

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузимају се новац, права, односно ствари из става 2. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа, односно поклону, до 30.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 8. Закона).

Према одредби члана 21. став 1. тач. 6), 12) и 13) Закона, порез на наслеђе и поклон не плаћа:

– наследник, односно поклонопримац амбулантних возила, специјалних путничких возила за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама, као и путничких возила за такси и „rent a car“ који су посебно означени;

– прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија, када је тим уговором уређено да се на добијен новац, ствари или права, неће плаћати порез на поклон;

– се на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Такође, одредбом члана 140. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се против пореског управног акта којим је одлучено о појединачним правима и обавезама из порескоправног односа може поднети жалба.

Жалбу може поднети лице о чијим је правима или обавезама одлучено у првостепеном пореском поступку и лице које има правни интерес (члан 141. ЗПППА).

5. Да ли је Пореска управа овлашћена да пружа информације о тржишним вредностима непокретности које су биле предмет купопродајног уговора ради остваривања законског права физичког лица на подношење тужбе за поништај предметног уговора због повреде права прече куповине?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 47-00-00059/2012-04 од 12.12.2012. год.)

Пореска управа, односно надлежне организационе јединице Пореске управе не пружају информације о тржишним вредностима непокретности које су биле предмет купопродајног уговора, у коме лице које тражи информације није било уговорна страна (купац, односно продавац), нити на захтев тог лица врше накнадну процену тржишне вредности тих непокретности, за потребе парничног поступка који намерава да покрене то лице.

За потребе парничног поступка тржишна вредност непокретности утврђује се извођењем доказа у том поступку – вештачењем које врши вештак одговарајуће струке.

Наиме, чланом 160. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА), прописане су надлежности Пореске управе у пореском поступку, те сходно прописаном делокругу надлежности

Пореска управа није овлашћена да обавља послове и пружа информације које се захтевају у предметном писму.

6. Да ли се, применом члана 12. став 1. тач. 7) и 11) Закона о порезима на имовину, може остварити право на ослобођење од пореза на имовину за објекте за одводњавање и за објекте који непосредно служе за обављање комуналне делатности у случају када порески обвезник – правно лице није у надлежном регистру регистровао комуналну делатност као своју претежну делатност, као и да ли земљорадничка задруга може бити ослобођена пореза на имовину за део пољопривредног земљишта које користи, а које је у својини Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00535/2012-04 од 10.12.2012. год.)

1. Порез на имовину не плаћа се на објекте за одводњавање (дефинисане законом којим се уређују воде), под условом да нису уступљени уз накнаду другом лицу на период који, у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана.

На остваривање права на пореско ослобођење по наведеном основу није од утицаја врста претежне делатности пореског обвезника.

2. Порез на имовину не плаћа се на објекте, односно делове објеката, који непосредно служе централизованом производњи и дистрибуцији у више објеката – водене паре, топле или вреле воде за потребе грејања, под условом да нису уступљени уз накнаду другом лицу на период који, у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана

(с обзиром на то да се наведена делатност сматра комуналном делатношћу, у складу са законом којим се уређују комуналне делатности).

3. Порез на имовину не плаћа се на објекте, односно делове објеката, који непосредно служе обезбеђивању јавног осветљења – којим се осветљавају саобраћајне и друге површине јавне намене, под условом да нису уступљени уз накнаду другом лицу на период који, у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (с обзиром на то да се наведена делатност сматра комуналном делатношћу, у складу са законом којим се уређују комуналне делатности).

4. Нема законског основа да се, применом члана 12. став 1. тачка 11) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), оствари право на ослобођење од пореза на имовину – на објекте, односно делове објеката, који непосредно служе производњи електричне енергије (с обзиром на то да се производња електричне енергије не сматра комуналном делатношћу, у складу са законом којим се уређују комуналне делатности).

5. Када постоји основ за ослобођење од пореза на имовину, право на пореско ослобођење утврђује се пореском обвезнику – као лицу које има пореску обавезу.

Како из захтева који је поднет не може да се закључи по ком основу конкретна земљорадничка задруга у својим пословним књигама евидентира земљиште које је, како се наводи, у државној својини, односно да ли је та задруга обвезник пореза на имовину на конкретно земљиште или не,

те ако јесте – која одредба члана 12. Закона изазива недоумице у погледу евентуалног постојања права на пореско ослобођење, потребно је да се прецизира захтев у том делу да би се добио одговор Министарства финансија и привреде.

Наиме, према члану 2. став 1. тач. 1), 5а) и б) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на грађевинском земљишту површине преко 10 ари; на право закупа грађевинског земљишта у јавној својини, односно пољопривредног земљишта у државној својини, површине преко 10 ари; као и на право коришћења грађевинског земљишта у јавној својини површине преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

У случају кад на непокретности постоји неко од права из члана 2. став 1. тач. 3) до б) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Одредбом члана 4. ст. 1, 2, 3. и 4. Закона прописано је да је обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона – правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, осим када је Законом друкчије уређено. Ако више правних или физичких лица остварује једно од права из члана 2. тог закона на истој непокретности, порески обвезник је свако од њих, сразмерно свом уделу. У случају кад је

непокретност, коју је стекла и користи јавна служба (јавно предузеће, установа) и друга организација чији је оснивач Република Србија, односно предузеће и друга организација улагањем државног капитала, у државној својини, у складу са законом којим се уређују средства у својини Републике Србије, порески обвезник је корисник непокретности. Када је ималац права на непокретности из члана 2. овог закона непознат или није одређен, обвезник пореза на имовину је корисник непокретности.

Према одредби члана 12. став 1. тач. 7) и 11) Закона, порез на имовину не плаћа се на права на непокретности из члана 2. Закона – на путеве, лучке обале и лукобране, бродске преводнице, пруге, аеродромске писте, бране (водоуставе), објекте за одводњавање, као и на објекте, односно делове објеката који у складу са прописима непосредно служе за обављање комуналних делатности.

Одредбе члана 12. став 1. тач. 1) до 11) и став 2. Закона не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу члана 12. став 3. Закона, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Према одредби члана 17. Закона о водама („Сл. гласник РС“, бр. 30/10 и 93/12), водни објекти за заштиту од штетног дејства унутрашњих вода – одводњавање су објекти:

1) основне каналске мреже за одводњавање: главни и сабирни одводни канали у које се сливају воде из мелиорационог система или његовог дела, са објектима и уређајима на њима (мостови и пропусти на каналима,

сифони, степенице, брзотоци, уставе, црпне станице и слично) и главне црпне станице и уставе за одвођење вода из система у реципијент (природни, односно вештачки водоток);

2) детаљне каналске мреже за одводњавање: детаљни канали за непосредно прикупљање воде са пољопривредних и других површина и њихово одвођење у сабирне канале, као и објекти на детаљним одводним каналима (пропусти, сифони, степенице, брзотоци, уставе, црпне станице и слично).

Према одредби члана 2. став 3. тач. 3) и 8) Закона о комуналним делатностима („Сл. гласник РС“, бр. 88/11, у даљем тексту: Закон о комуналним делатностима), у комуналне делатности убраја се производња и дистрибуција топлотне енергије, као и обезбеђивање јавног осветљења.

Према одредби члана 3. тач. 3) и 8) Закона о комуналним делатностима, комуналне делатности из члана 2. став 3. Закона о комуналним делатностима обухватају:

– производња и дистрибуција топлотне енергије – централизована производња и дистрибуција у више објеката водене паре, топле или вреле воде за потребе грејања;

– обезбеђивање јавног осветљења обухвата одржавање, адаптацију и унапређење објеката и инсталација јавног осветљења којима се осветљавају саобраћајне и друге површине јавне намене.

Комуналним објектима, у смислу члана 4. став 1. тог закона, сматрају се грађевински објекти са уређајима, инсталацијама и опремом, сама постројења, уређаји и инсталације и други објекти који служе за пружање комуналних услуга корисницима, као и уређено грађевинско земљиште и добра у општој употреби која се користе за обављање комуналне делатности (члан 4. став 2. Закона о комуналним делатностима).

Министарство финансија и привреде напомиње да надлежни орган јединице локалне самоуправе у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање од утицаја на евентуално остваривање права на пореско ослобођење.

7. Захтев за преиспитивање решења којим је утврђен порез на имовину за 2012. годину на право својине на стану физичком лицу – супрузи (који је 2011. године супруга наследила иза пок. супруга), а из разлога што је другом пореском обвезнику (како се наводи у захтеву) за његов стан, у истој згради, исте површине и са истим коефицијентом квалитета непокретности, утврђен порез на имовину за 2012. годину у мањем износу

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-03-00136/2012-04 од 10.12.2012. год.)

Надлежни орган јединице локалне самоуправе (а не Сектор за фискални систем Министарства финансија и привреде) одлучује по правним лековима уложеним против решења о утврђивању пореза на имовину која су донета до 31. децембра 2012. године.

С тим у вези, Министарство финансија и привреде – Сектор за фискални систем није надлежно да преиспитује решења о утврђивању пореза на имовину која доносе надлежни органи јединица локалних самоуправа.

Министарство финансија и привреде напомиње да се порез на имовину за непокретности – станове у истој стамбеној згради, исте површине, истог коефицијента квалитета, са истом стопом амортизације, као и оствареним правом на порески кредит, принципијелно, утврђује у истом износу.

Међутим, порез на имовину за 2012. годину, за непокретност обвезника који не води пословне књиге, за одговарајућу површину исте непокретности, не може бити утврђен у већем износу од припадајуће пореске обавезе тог обвезника за 2011. годину. Дакле, један од услова да би се применило наведено ограничење висине пореске обавезе за 2012. годину, је да у 2012. години у односу на 2011. годину није дошло до промене пореског обвезника на непокретности која је предмет опорезивања. С тим у вези, ако је за 2011. годину порез на имовину за предметни стан утврђен супругу, па, након његове смрти, порез на имовину за 2012. годину утврђен супрузи као „новом“ пореском обвезнику, наведено ограничење се не примењује приликом утврђивања пореза на имовину за 2012. годину супрузи, тј. порез на имовину утврђен за 2012. годину за предметни стан може (у складу са законом и одлуком скупштине јединице локалне самоуправе о стопама пореза на имовину за 2012. годину) бити утврђен у већем износу у односу на порез на имовину који је за тај стан утврђен за 2011. годину. Стога, ако су били испуњени услови да се за комшијски стан примени наведено ограничење висине пореза за 2012. годину, постоји могућност да је то био разлог за разлику у висини утврђеног пореза за 2012. годину, њему и предметном обвезнику. Свакако, орган јединице локалне самоуправе надлежан је за утврђивање пореза, па и за давање информација пореском обвезнику о питању које се тиче његове пореске ситуације.

Наиме, према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и

57/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности.

Непокретностима, у смислу члана 2. став 1. Закона, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

Одредбом члана 4. став 1. Закона прописано је да је обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, осим када је Законом друкчије уређено.

Према одредби члана 6. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 78/11), порез на имовину за 2012. годину за непокретност обвезника који не води пословне књиге, за одговарајућу површину исте непокретности, не може бити утврђен у већем износу од припадајуће пореске обавезе тог обвезника за 2011. годину.

Према одредби члана 2а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06, 61/07, 20/09, 72/09, 53/10, 101/11, 2/12 и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА), тај закон примењује се и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама.

8. Да ли правно лице које обавља комуналну делатност има право на ослобођење од пореза на имовину за објекте који

(како се наводи) служе за смештај административног особља?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00607/2012-04 од 6.12.2012. год.)

Порез на имовину не плаћа се на објекте, односно делове објеката, који непосредно служе обављању комуналних делатности, у складу са прописима којима се уређује комунална делатност (на пример, на бунаре који су у функцији захватања, пречишћавања и снабдевања водом за пиће, на капеле и крематоријуме који се налазе у склопу гробља, на прихватилишта за животиње ...), под условом да их обвезник није уступио другом лицу уз накнаду на период који, у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима), траје дуже од 183 дана.

На објекте за које је обвезник пореза на имовину правно лице које обавља комуналну делатност, а који, како се наводи, „служе за смештај административног особља“ тј. служе као административна зграда, управна зграда, ресторан за исхрану запослених, библиотека за запослене и слично, нема основа за пореско ослобођење применом члана 12. став 1. тачка 11) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон).

Наиме, према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на грађевинском земљишту површине преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови,

пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

Према одредби члана 12. став 1. тачка 11) Закона, порез на имовину не плаћа се на права на непокретности из члана 2. Закона на објекте, односно делове објеката који у складу са прописима непосредно служе за обављање комуналних делатности.

Одредбама члана 2. став 3. и члана 3. Закона о комуналним делатностима („Сл. гласник РС“, бр. 88/11) ближе је уређено шта се сматра комуналним делатностима. Сходно томе, одредбом члана 3. тачка 9) тог закона уређено је да се комуналном делатношћу сматра управљање пијацама – комунално опремање, одржавање и организација делатности на затвореним и отвореним просторима, који су намењени за обављање промета пољопривредно-прехрамбених и других производа.

9. Да ли Амбасада Републике Индије плаћа порез на имовину као купац објеката који се користе за потребе резиденције амбасадора, као и захтев за тумачење члана 4. Нацрта Уговора о закупу предметних објеката, који треба да закључе привредно друштво „Дипос“ д.о.о. – као куподавац и Амбасада Индије као купац, којим се уређују трошкови који падају на терет купца

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-03-00097/2012-04 од 22.11.2012. год.)

1. Када Амбасада Републике Индије узме у дугорочни закуп зграде или делове зграда за потребе резиденције

амбасадора, Амбасада није обвезник пореза на имовину на право закупа тих непокретности.

2. Министарство финансија и привреде није надлежно за тумачење одредаба Нацрта Уговора о закупу непокретности који, како се наводи, намеравају да закључе привредно друштво „Дипос“ д.о.о. и Амбасада Републике Индије.

Ако, како се наводи, Амбасада Републике Индије уговором преузме испуњење обавезе по основу пореза на имовину (која јој није установљена Законом о порезима на имовину – „Сл. гласник РС“, бр. 26/10 ... 57/12–УС), реч је о облигационом односу између закуподавца и закупца у вези закупа предметне непокретности, који уговорне стране међусобно извршавају применом прописа којима су уређени облигациони односи.

Наиме, према одредби члана 23. Бечке конвенције о дипломатским односима („Сл. лист СФРЈ“–додатак, бр. 2/64, у даљем тексту: Бечка конвенција), држава која акредитује и шеф мисије ослобођени су сваког државног, регионалног или комуналног пореза и такса за просторије мисије чији су они власници или закупци, под условом да се не ради о порезима и таксама који се убирају као накнада за посебно учињене услуге. Фискално ослобођење предвиђено у овом члану не примењује се на такве порезе и таксе ако, према законодавству државе код које се акредитује, оне падају на терет лица које је саговорач државе која акредитује или шефа мисије.

Одредбом члана 1. тачка и) Бечке конвенције прописано је да израз „просторије мисије“ означава зграде

или делове зграда и околно земљиште који се, ма ко био њихов власник, користе за потребе мисије укључујући и резиденцију шефа мисије.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 53/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на грађевинском земљишту површине преко 10 ари.

Одредбом члана 4. став 1. Закона прописано је да је обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, осим када је Законом друкчије прописано.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода које остваре физичка лица (страни држављани и држављани Републике Србије) која су ангажована на реализацији пројекта под називом „Експертски елаборат о преосталим питањима између земаља потписница Дејтонског споразума: Статусна и имовинска питања грађана“ у складу са Грант уговором бр. 2011/272-039 потписаним 4. октобра 2011. године, који (пројекат) се финансира из ИПА фондова Европске комисије

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-156/2012-04 од 17.1.2013. год.)

У случају када страном физичком лице, из државе Европске уније или из друге државе прихватљиве на основу ИПА, привремено ради на територији Републике Србије и оствари приход по основу радног ангажовања као стручњак укључен у послове извршавања уговора који су финансирани из ИПА фондова Европске комисије ради реализације пројекта „Експертски елаборат о преосталим питањима између земаља потписница Дејтонског споразума: Статусна

и имовинска питања грађана“ и који, према одредби члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима инструмента претприступне помоћи – ИПА („Сл. гласник РС“, бр. 124/07, у даљем тексту: Оквирни споразум о ИПА), извршава уговоре које финансира Заједница, тако остварен приход не подлеже обавези плаћања пореза на доходак грађана у Републици Србији.

Имајући у виду да се одредба члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА односи искључиво на физичка лица из држава чланица Европске уније или из других држава прихватљивих на основу ИПА, која извршавају уговоре које финансира Заједница, сходно томе приходи које физичка лица – држављани Републике Србије остваре по основу радног ангажовања на наведеном пројекту, подлежу обавези плаћања пореза на доходак грађана сагласно одредбама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС и 93/12).

Наиме, Оквирни споразум о ИПА, који је ратификован 26. децембра 2007. године, представља правни основ за спровођење сарадње која се односи на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи (ИПА).

Одредбом члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА прописано је да ће добит и/или приход

остварен на основу уговора ЕЗ подлегати опорезивању у Републици Србији, у складу са националним/локалним пореским системом, с тим да ће физичка и правна лица, укључујући и страно особље, из држава чланица Европске уније или из других држава прихватљивих на основу ИПА, која извршавају уговоре које финансира Заједница, бити изузета од плаћања тих пореза у Републици Србији.

С тим у вези, имајући у виду наведену одредбу Оквирног споразума о ИПА из које произилази да је порески третман прихода које остварују страна физичка лица која извршавају уговоре које финансира Европска заједница, уређен међународним споразумом – Оквирним споразумом о ИПА, Министарство финансија и привреде указује да су према члану 16. став 2. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни споразуми саставни део правног поретка Републике Србије и да се непосредно примењују.

2. Порески третман примања – месечне новчане помоћи незапосленим породиљама која се исплаћује из средстава скупштине општине

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-401/2012-04 од 17.1.2013. год.)

Скупштина општине Бор донела је Одлуку о оснивању буџетског фонда за популациону политику, којом је, између осталог, предвиђено право на новчану помоћ незапосленим породиљама до навршене прве године живота детета.

Новчана помоћ је опредељена у износу од 10.000 динара месечно и исплаћује се за прво, друго и треће дете. Такође, том одлуком су дефинисани и услови за остваривање права на наведену помоћ: да је мајка незапослена, да живи на територији општине две године пре подношења захтева, да је држављанин Републике Србије и да мајка непосредно брине о детету. Право на новчану помоћ се остварује на основу захтева породиље и, уколико су испуњени услови дефинисани поменутом одлуком, општинска управа доноси решење којим се одобрава додела новчане помоћи.

Имајући у виду наведене околности, са становишта опорезивања прихода физичких лица порезом на доходак грађана, Министарство финансија и привреде даје следећи одговор:

У случају када се исплата месечне новчане помоћи незапосленим породиљама до навршене прве године живота детета врши из средстава јединице локалне самоуправе, тако да се помоћ исплаћује независно од њиховог социјалног и материјалног стања, Министарство финансија и привреде сматра да уколико (ценећи сваки конкретан случај) нису испуњени услови прописани подзаконским актом који уређује изузимање из дохотка за опорезивање примања по основу организоване социјалне и хуманитарне помоћи, у смислу да се неко лице налази у стању потребе за добијање помоћи у циљу санирања и ублажавања последица његове тешко нарушене социјалне сигурности и тешке хуманитарне ситуације, примање тих физичких лица по наведеном основу не би могло да има карактер примања које је изузето из дохотка за опорезивање. У том случају, примање физичког лица по наведеном основу било би предмет опорезивања порезом на доходак грађана на друге приходе у складу са

одредбама чл. 85. и 86. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12 и 114/12–УС, у даљем тексту: Закон).

Наиме, одредбама чл. 1. и 2. Закона прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети Законом.

Изузимање из дохотка за опорезивање уређено је одредбом члана 9. Закона, а ставом 1. тачка 11) тог члана прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу организоване социјалне и хуманитарне помоћи.

Остваривање права на пореско изузимање примања по основу организоване социјалне и хуманитарне помоћи ближе је уређено Правилником о остваривању права на пореска изузимања за примања по основу помоћи због уништења или оштећења имовине, организоване социјалне и хуманитарне помоћи, стипендија и кредита ученика и студената, хранарина спортиста аматера и права на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести („Сл. гласник РС“, бр. 31/01 и 5/05, у даљем тексту: Правилник).

Према одредби члана 4. тачка 2) Правилника, пореско изузимање по основу организоване социјалне и хуманитарне помоћи може се остварити на примања која имају карактер социјалног и хуманитарног давања, односно помоћи за санирање и ублажавање последица тешко нарушене социјалне сигурности и тешке хуманитарне ситуације одређеног лица или групе лица, која се остварују, поред осталог, из средстава државних органа и организација и

органа локалне самоуправе, друштвених организација и удружења грађана регистрованих код надлежног органа и разврстаних у хуманитарне и социјалне организације, са делатношћу пружања помоћи својим члановима и другим категоријама социјално угрожених грађана.

Иначе, сагласно одредби члана 85. став 1. тачка 11) Закона, осталим приходима, у смислу тог закона, сматрају се, поред осталог, и новчане помоћи и друга давања физичким лицима која нису запослена код исплатиоца, а која по својој природи чине доходак физичких лица. Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход, као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%, у складу са одредбама члана 85. ст. 1. до 3. и члана 86. Закона.

3. Порески третман примања оствареног по основу накнаде за рад лица у органима за спровођење избора

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-678/2012-04 од 25.12.2012. год.)

Примање физичког лица по основу накнаде коју оствари за рад у органима за спровођење избора подлеже опорезивању порезом на доходак грађана сагласно Закону о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12 и 114/12–УС).

Наиме, према, одредбама члана 1. ст. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана, опорезивање дохотка грађана

уређује се искључиво тим законом и физичка лица која остварују доходак плаћају порез на доходак грађана сагласно одредбама тог закона.

Одлуком Уставног суда, број ГУз-128/2011 од 8. новембра 2012. године, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 114 од 4. децембра 2012. године, утврђено је да одредба члана 9. став 1. тачка 16) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06), у делу који гласи: „за спровођење избора или“, није у сагласности са Уставом. Наведена одредба закона у поменутом делу престала је да важи даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику РС“, а то је 4. децембар 2012. године.

То значи да примање које физичко лице оствари по основу накнаде за рад у органима за спровођење избора, почев од дана када је објављена наведена Одлука Уставног суда, дакле, почев од 4. децембра 2012. године, није изузето из дохотка за опорезивање, већ подлеже порезу на доходак грађана.

Поред тога, одредбама члана 15. ст. 1. и 2. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09 ... и 93/12) прописано је да се порези могу уводити само законом и то на потрошњу, доходак, добит, имовину и пренос имовине физичких и правних лица, те да пореским законом морају бити утврђени предмет опорезивања, основица, обвезник, пореска стопа или износ, сва изузимања и олакшице од опорезивања, као и начин и рокови плаћања пореза.

Према томе, опорезивање прихода физичких лица уређује се искључиво Законом о порезу на доходак грађана, што значи да, уколико други прописи садрже одредбе о овој материји, у конкретном случају Закон о избору народних посланика („Сл. гласник РС“, бр. 35/00 ... и 36/11) и Закон о

локалним изборима („Сл. гласник РС“, бр. 129/07 ... и 54/11), за сврху опорезивања прихода физичких лица примењују се одредбе Закона о порезу на доходак грађана.

4. Опорезивање прихода по основу зараде коју остварује локално особље запослено у Амбасади Републике Турске

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-320/2012-04 од 21.12.2012. год.)

Амбасада Републике Турске, као нерезидент Републике Србије, сагласно важећим прописима, није дужна да врши обрачун и плаћање пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу зараде локално ангажованог особља у дипломатском представништву. У случају када страно дипломатско-конзуларно представништво у Републици Србији не обрачуна и не уплати припадајући порез и доприносе за обавезно социјално осигурање, обвезник (физичко лице) је дужан да сам обрачуна и уплати порез и доприносе на зараду.

- У погледу обавезе обрачунавања и плаћања пореза на приходе физичких лица, Министарство финансија и привреде указује да према одредби чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12 и 114/12–УС, у даљем тексту: Закон) порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак и то на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети тим законом.

Обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице – резидент и нерезидент, које је по одредбама Закона дужно да плати порез, сагласно чл. 6, 7. и 8. Закона.

Физичко лице које остварује зараду обвезник је пореза на зараду, према одредби члана 15. Закона.

Под зарадом, у смислу овог закона, сматра се зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог, сагласно одредби члана 13. став 1. Закона. Зарадом, у смислу тог закона, сматрају се и уговорена накнада и друга примања која се остварују обављањем привремених и повремених послова на основу уговора закљученог непосредно са послодавцем, као и на основу уговора закљученог преко омладинске или студентске задруге са лицем које је члан омладинске или студентске задруге и које има навршених 26 година живота или се не налази на школовању.

Основицу пореза на зараду за запослене чини зарада из члана 13. став 1. и чл. 14. до 14б Закона, умањена за неопорезиви износ од 7.822 динара месечно (важи од 1. фебруара 2012. године до 31. јануара 2013. године и усклађује се на годишњем нивоу, годишњим индексом потрошачких цена). Уговорена накнада и друга примања која се остварују обављањем привремених и повремених послова не умањују се за неопорезиви месечни износ, већ основицу чини бруто накнада. Начин и поступак обрачунавања пореза на зараду и утврђивање пореске основице у случају примене неопорезивог износа који важи у моменту исплате зараде уређен је Правилником о начину и поступку обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице („Сл. гласник РС“, бр. 116/06 и 37/07).

Сагласно одредби члана 16. Закона, порез на зараду плаћа се по стопи од 12%.

Порез на доходак грађана на зараду обрачунава се и плаћа по одбитку тако што исплатилац за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, обрачунава, обуставља и уплаћује порез на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, сагласно чл. 99. и 101. Закона.

Међутим, у случају када обвезник остварује зараде или друге приходе у или из друге државе, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама Закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку, сагласно ст. 1. и 2. члана 107. Закона.

У том случају, обвезник је дужан да сам обрачуна и уплати порез (конкретно на зараде, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац зараде, односно накнаде зараде) и да достави пореском органу, надлежном према месту свог пребивалишта, односно боравишта, пореску пријаву на Обрасцу ПП ОПО најкасније у року од 30 дана од дана када је примио зараду или друге приходе, сагласно ст. 3. и 4. члана 107. Закона.

Образац ПП ОПО – Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима на зараду/другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника прописан је Правилником о обрасцу пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу по

одбитку и припадајућим доприносима од стране физичког лица као пореског обвезника („Сл. гласник РС“, бр. 11/05).

Према томе, у случају кад стране дипломатско-конзуларно представништво у Републици Србији не обрачуна и не уплати припадајући порез и доприносе за обавезно социјално осигурање, обвезник (физичко лице) је дужан да по остваривању прихода по основу зараде, односно привремених и повремених послова поднесе пореску пријаву на Обрасцу ПП ОПО, у року од 30 дана од дана када је примио зараду, односно накнаду по основу привремених и повремених послова.

У Образац ПП ОПО уносе се подаци о оствареном приходу (који, у конкретном случају, чини зарада и друга примања по основу запослења); приходу који је изузет или ослобођен плаћања пореза; оствареном приходу који се опорезује; опорезивом приходу (пореска основица); износу пореза, обрачунатом применом прописане стопе пореза на опорезиви износ; износу пореза за плаћање; основици за обрачун и плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање; износу обрачунатих и плаћених доприноса за обавезно социјално осигурање из оствареног прихода.

- У погледу обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, према одредбама чл. 7. до 9. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11 и 101/11, у даљем тексту: Закон о доприносима), обвезници доприноса за обавезно социјално осигурање (лица на чији терет се плаћа допринос) су како запослени као лица која су осигураници у складу са законима који уређују систем

обавезног пензијског и инвалидског осигурања, обавезног здравственог осигурања и осигурања за случај незапослености, тако и послодавци, по истој стопи и на исту основицу.

Такође, према наведеним одредбама Закона о доприносима, обвезници доприноса за обавезно социјално осигурање су, поред осталих, и лица која обављају привремене и повремене послове по уговору, која су осигураници у складу са законима који уређују систем обавезног пензијског и инвалидског осигурања, обавезног здравственог осигурања и осигурања за случај незапослености, тако и послодавци, односно и други исплатиоци прихода, по истој стопи и на исту основицу.

Врсте доприноса за обавезно социјално осигурање који се плаћају сагласно Закону о доприносима су: допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, допринос за обавезно здравствено осигурање и допринос за осигурање за случај незапослености.

Стопе по којима се обрачунавају и плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање, према одредби члана 44. Закона о доприносима, јесу:

- за обавезно пензијско и инвалидско осигурање – 22% (11% на терет запосленог и 11% на терет послодавца),
- за обавезно здравствено осигурање – 12,3% (6,15% на терет запосленог и 6,15% на терет послодавца),
- за допринос за осигурање за случај незапослености – 1,5% (0,75% на терет запосленог и 0,75% на терет послодавца).

Дакле, доприноси за обавезно социјално осигурање на зараду плаћају се по збирној стопи од 35,8%, и то 17,9% на терет запосленог и 17,9% на терет послодавца.

Основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа (члан 13. став 1. Закона о доприносима). У том смислу, одредбом члана 15. Закона о доприносима прописано је, поред осталог, да основица доприноса за домаће држављане који су на територији Републике Србије запослени код страних или међународних организација и установа, ако међународним уговором није друкчије одређено, као и за послодавце је зарада.

За лица која обављају привремене и повремене послове, као и за послодавца, основица доприноса је уговорена накнада по том основу, сагласно одредби члана 16. Закона о доприносима.

У погледу обавезе обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, према одредби члана 51. ст. 1. и 2. Закона о доприносима, обвезник обрачунавања и плаћања доприноса из основице и на основицу за запослене је послодавац који је дужан да доприносе обрачуна и уплати истовремено са исплатом зараде, по прописима који важе у моменту исплате тих примања.

У случају када обвезник доприноса који остварује зараду од нерезидента Републике Србије (дипломатско или конзуларно представништво стране државе, односно међународна организација или представник и службеник таквог представништва, односно организације и др.) или код другог лица које по закону није у обавези да обрачунава и плаћа доприносе по одбитку, а послодавац не обрачуна и не

уплати доприносе истовремено са обрачуном и исплатом зараде, односно накнаде, дужан је да сам обрачуна и плати доприносе по стопама из члана 44. став 1. тог закона (по збирној стопи од 35,8%), на начин који је за те случајеве прописан за плаћање пореза на доходак грађана по закону који уређује порез на доходак грађана (став 5. члана 51. Закона о доприносима).

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Утврђивање основице доприноса за обавезно социјално осигурање по основу примања у виду накнаде за стручно дежурство у војноздравственим установама

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 414-00-8/2012-04 од 12.12.2012. год.)

Сагласно Инструкцији о начину утврђивања основице доприноса за обавезно социјално осигурање по основу примања у вези са остваривањем права на накнаде путних и других трошкова и других новчаних примања професионалних припадника Војске Србије, број 414-00-89/2011-01 од 1. децембра 2011. године, коју је донео министар финансија, у основицу за обрачун доприноса за обавезно социјално осигурање по основу плате професионалних припадника Војске Србије не урачунава се, поред осталог, износ примања у вези са остваривањем права на накнаду за стручно дежурство у војноздравственим установама.

Наиме, Инструкцијом о начину утврђивања основице доприноса за обавезно социјално осигурање по основу

примања у вези са остваривањем права на накнаде путних и других трошкова и других новчаних примања професионалних припадника Војске Србије наведено је да се у основицу за обрачун доприноса за обавезно социјално осигурање по основу плате професионалних припадника Војске Србије не урачунава износ примања у вези са остваривањем права на:

1. отпремнину и новчану награду;
2. друга примања и то: накнаду за извршење посебних задатака и активности, накнаду за стручно дежурство у војноздравственим установама, накнаду за дежурство у систему ПВО и ПТ тимовима и накнаду за службу под отежаним условима;
3. накнаду трошкова и то: приликом пријема у службу, за службено путовање, за рад на терену, за службу на посебним војним објектима, због одвојеног живота од породице, за закуп стана, у вези са решавањем стамбеног питања, за време школовања, за долазак на рад и за одлазак с рада, превоза, у случају смрти лица или члана његове породице и селидбених трошкова.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Таксени третман списа и радњи у управним стварима, као и других списа и радњи код надлежног органа у вези са обављањем мењачких послова

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00008/2013-04 од 22.1.2013. год.)

Уколико након добијања решења о овлашћењу за обављање мењачких послова, скупштина општине, односно града својим актом изврши промену назива улице, овлашћени мењач у таквој ситуацији није у обавези да поново подноси захтев и плаћа републичку административну таксу из Тарифног броја 223в Одељка А Тарифе за издавање новог решења (у конкретном случају, за решавање по захтеву за издавање овлашћења за обављање мењачких послова). У овом случају, овлашћени мењач подноси захтев надлежном органу да му се изврши промена података у регистру, при чему плаћа републичку административну таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе у износу од 250 динара, као и за решење које се доноси у вези са уписом у регистар,

по захтеву за упис промена у регистар, из Тарифног броја 19. став 1. тачка 2) Одељка А Тарифе у износу од 630 динара.

Наиме, Министарство финансија и привреде напомиње да је у Одељку А Тарифе републичких административних такси, која је саставни део Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12 и 93/12, у даљем тексту: Закон), Тарифним бројем 1. прописана такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 250 динара.

Тарифним бројем 19. став 1. тачка 2) Одељка А Тарифе прописана је такса за решење које се доноси у вези са уписом у регистар, ако Законом није друкчије прописано, и то по захтеву за упис промена у регистар, у износу од 630 динара.

Тарифним бројем 223в Одељка А Тарифе републичких административних такси прописане су таксе за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код надлежног органа у вези са обављањем мењачких послова (између осталог, и за решавање по захтеву за издавање овлашћења за обављање мењачких послова).

2. Захтев да се монахиње манастира Пећка патријаршија ослободе плаћања републичке административне таксе за пријем у држављанство Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 434-00-00033/2012-04 од 15.1.2013. год.)

Влада је 16. марта 2012. године донела закључак 05 број: 434-1969/2012 којим је сагласна да трошкове

републичких административних такси, укључујући и конзуларне таксе, сагласно Закону о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11 и 70/11), као и посебне трошкове, сагласно Правилнику о врстама посебних услуга дипломатско-конзуларних представништава, износу трошкова за посебне услуге и начину евидентирања прихода по основу наплаћених конзуларних такси („Сл. гласник РС“, бр. 102/10), које лица у региону (Словенија, Хрватска, Босна и Херцеговина, Црна Гора, Македонија, Мађарска, Румунија и Албанија), као обвезници таксе, имају у вези са поступцима за пријем у држављанство Републике Србије, односно престанак држављанства Републике Србије, који се воде пред надлежним органима Републике Србије, преузме Република Србија.

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом републичких административних такси. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији. У Одељку Б Тарифе прописане су конзуларне таксе.

С тим у вези, у поступцима за пријем у држављанство Републике Србије, плаћају се републичке административне таксе из Тарифног броја 39, Одељка А Тарифе – Списи и радње у области унутрашњих послова и таксе из Тарифног бр. 1, 2. и 6. Одељка Б Тарифе – Конзуларне таксе.

Одредбама чл. 18. и 19. Закона прописано је која су лица ослобођена од плаћања такси, односно списи и радње за које се републичка административна такса не плаћа.

Према одредби члана 21. Закона, страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страном лице држављанин.

Према томе, уколико монахиње манастира Пећка патријаршија, које су наведене у захтеву, стичу држављанство Републике Србије на начин утврђен Законом о држављанству Републике Србије – „Сл. гласник РС“, бр. 135/04 и 90/07 (у конкретном случају, пријемом у држављанство Републике Србије), а под условом да је реч о лицима из региона (Словенија, Хрватска, Босна и Херцеговина, Црна Гора, Македонија, Мађарска, Румунија и Албанија), мишљење Министарства финансија и привреде је да, у том смислу, трошкове републичких административних такси преузима Република Србија.

ЦАРИНЕ

1. Обрачун увозних дажбина и наплата компензаторне камате за робу у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. сл. од 17.1.2013. год.)

Чланом 164. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да у поступку привременог увоза царински орган одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије, стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера трговинске политике.

У складу са чланом 168. Царинског закона, Уредбом о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10) прописани су посебни услови и рокови за примену поступка привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина, као и врсте робе које је дозвољено стављати у тај поступак.

Поступак привременог увоза уз делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за робу на коју се не односе одредбе Уредбе у вези са применом поступка привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина или на коју се те одредбе односе, али конкретна роба не испуњава све прописане услове за одобравање привременог увоза уз потпуно ослобођење (члан 169. Царинског закона).

Износ увозних дажбина које се плаћају за робу у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина прописан је чланом 170. ст. 1. и 2. Царинског закона, и према њему тај износ одређује се за сваки месец или за део месеца у којем се роба налазила у поступку у висини од 3% од износа увозних дажбина које би требало платити за робу кад би она била стављена у слободан промет, на дан прихватања декларације за стављање робе у поступак привременог увоза. Износ увозних дажбина које се наплаћају не може бити већи од износа који би требало платити да је роба била стављена у слободан промет на дан кад је била стављена у поступак привременог увоза, с тим да у тај износ не улазе камате.

Чланом 237. Царинског закона прописане су ситуације у којима у редовним околностима настаје обавеза лица да плати износ на име увозних дажбина (царински дуг приликом увоза). Конкретно, ставом 1. тачка 2. и ставом 2. тог члана прописано је да царински дуг при увозу настаје стављањем робе која подлеже плаћању увозних дажбина у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина и то у тренутку прихватања декларације.

Такође, чланом 251. став 1. истог закона прописано је да се износ увозних или извозних дажбина за одређену робу обрачунава према прописима који су за ту робу важили на дан настанка царинског дуга, осим ако тим законом није другачије утврђено.

С тим у вези, на обрачун царинског дуга за робу стављену у поступак привременог увоза примењују се одредбе члана 171. Царинског закона према којима, ако настане царински дуг за ту робу, износ дуга се одређује на основу елемената за обрачун који се примењују на дан прихватања декларације за стављање робе у поступак привременог увоза, осим ако је прописом донетим на основу члана 168. овог закона предвиђено да се износ дуга утврђује на основу елемената за обрачун који се примењују на дан одређен у складу са чланом 251. овог закона. Ако царински дуг за робу стављену у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина настане из других разлога а не због стављања робе у тај поступак, износ дуга биће разлика између износа увозних дажбина израчунатог у складу са одредбама члана 171. став 1. и износа који треба платити у складу са одредбама члана 170. тог закона.

Како би се спречило неосновано стицање финансијске користи због померања дана настанка или обрачуна царинског дуга, Влада, на основу члана 251. став 4. Царинског закона, утврђује услове и околности под којима се на износ царинског дуга наплаћује компензаторна камата.

На основу тога, чланом 285, став 1. Уредбе, прописано је да када настане царински дуг за добијене производе или увезену робу у поступку активног оплемењивања или привременог увоза, обрачунаће се и компензаторна камата на износ царинског дуга за наведени период. Међутим, ставом 5. тачка 9. истог члана, царински дуг који при увозу настаје стављањем робе која подлеже плаћању увозних дажбина у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина је изузет од тог правила.

Имајући у виду претходно наведено, може се закључити следеће:

Износ увозних дажбина који треба наплатити за робу у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина, која се ставља у слободан промет, се одређује на основу елемената за обрачун који се примењују на дан прихватања декларације за стављање те робе у поступак привременог увоза, али се у складу са чланом 171. став 2. Царинског закона од тог износа одузима износ увозних дажбина који је већ плаћен по основу поступка са делимичним ослобођењем.

Износ увозних дажбина за робу у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина за коју је поступак привременог увоза завршен стављањем те робе у други царински поступак с одлагањем, па је она поново стављена у поступак привременог увоза, одређује се на основу елемената за обрачун који се примењују на дан прихватања декларације за стављање те робе у поступак привременог увоза, али се износ већ плаћен по основу првог поступка мора узети у обзир и не урачунава се у основицу на основу које се обрачунава износ увозних дажбина у следећем поступку привременог увоза.

По истом принципу се утврђује царински дуг за робу која је у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем, за коју је одређен део дуга измирен, а царински дуг настаје у складу са чланом 240. став 1. тачка 1. Царинског закона због неиспуњавања обавеза које произилазе из царинског поступка у који је роба била стављена.

Компензаторна камата се, на основу члана 285. став 5. тачка 9. Уредбе, не наплаћује на царински дуг који при увозу настаје стављањем робе која подлеже плаћању увозних дажбина у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина, имајући у виду да

лице које је ставило робу у тај поступак није неосновано стицало финансијску корист због померања дана настанка или обрачуна царинског дуга, већ је плаћало обавезе на начин који је прописан за тај поступак.

2. Попуњавање рубрика 2, 8 и 24 ЈЦИ за стављање у слободан промет робе која је претходно била предмет промета између два домаћа лица у царинском складишту

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 483-00-00036/2012-17 од 10.12.2012. год.)

Чланом 12. Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку („Сл. гласник РС“, бр. 29/10 ... 102/12) којим је, између осталог, регулисано попуњавање ЈЦИ за стављање робе у слободан промет, прописано је да се рубрика 2 (Пошиљалац /Извозник) попуњава тако што се уписује назив лица, пошиљаоца робе односно последњег продавца робе пре увоза у Републику Србију. На основу члана 106. став 1. Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10), може се закључити да се под лицем које представља последњег продавца робе подразумева лице које је последње продало робу пре него што је она унета на царинско подручје Републике Србије, без обзира да ли се та последња продаја десила у Републици Србији или ван ње. Као додатно поједностављење, под последњом продајом се сматра и продаја која се десила кад је роба већ унета у Републику Србију, на пример у царинско складиште. У случају царинских складишта, последњим продавцем се сматра лице које је последње продало робу пре стављања робе у слободан промет у Републици Србији. У

складу са изнетим, у рубрику 2 уписују се подаци о домаћем лицу које је власник стране неоцарињене робе, односно робе која је предмет продаје у складишту.

Рубрика 8 (Прималац) попуњава се тако што се уписују подаци о примаоцу односно увознику робе којег представља лице за чији рачун се подноси декларација и које је у време прихватања декларације власник робе или има слична права располагања робом. Приликом продаје у складишту, овим лицем се сматра домаће лице купац робе из наведене трансакције.

У рубрику 24 (Врста спољнотрговинског посла) уписује се одговарајућа шифра из Кодекса шифара која одговара врсти трансакције која се спроводи над страном робом, а чињеница да се ради о страниој роби трансакцији даје карактер спољнотрговинске трансакције.

Вредност робе из продајне трансакције у царинском складишту која представља основицу за утврђивање царинске вредности применом метода трансакцијске вредности је, у складу са чланом 106. став 1. Уредбе, вредност по којој је домаће лице, купац робе из наведене трансакције, купило робу.

Домаће лице, купац робе из наведене трансакције, у складу са ставом 2. истог члана, има могућност да декларише и цену која се односи на продају која је претходила последњој продаји на основу које је роба унета у царинско подручје Републике Србије, али тада царинском органу мора да се докаже да се ова продаја десила ради извоза на царинско подручје Републике Србије.

Чињенице које могу указати да је конкретна роба продата ради извоза у Републику Србију су, на пример, следеће:

– роба је произведена према спецификацијама Републике Србије или се (на пример, на основу ознака које

носи) може закључити да није намењена за неку другу дестинацију,

– конкретна роба је произведена за одређеног купца у Републици Србији,

– роба се наручује од посредника који је набавља од произвођача, а та роба се доставља купцу у Републици Србији директно од произвођача.

Коришћење ове могућности подразумева да лице које подноси декларацију за увезену робу мора да располаже свим чињеницама везаним за продајни посао на којем је заснована декларисана вредност што, такође, значи да има приступ релевантним подацима и документима из других земаља.

Министарство финансија и привреде напомиње да је оно сагласно са предложеним царинским формалностима које би се спроводиле у случају продаје робе у царинским складиштима, уз напомену да те формалности, као и даље поступање са царинском робом не би требало да се разликује у зависности од тога да ли је купац домаће или страног лица.

3. Како да се, по новом Царинском закону, приликом царинења плате увозне дажбине на вишак робе који је примљен, а не постоји обавеза плаћања добављачу?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 483-00-00037/2012-17 од 10.12.2012. год.)

Чланом 80. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да када страна роба која је у транзитном поступку, стигне у одредиште у царинском подручју Републике Србије и допреми се царинарници, на ту робу се примењују одредбе чл. од 67. до 78. тог закона.

С тим у вези, на основу члана 67. истог закона роба се по допремању царинарници, на захтев лица које је овлашћено

да роби одреди царински дозвољено поступање или употребу, а уз одобрење царинског органа, може прегледати или узорковати, како би се за њу одредило царински дозвољено поступање или употреба.

Такође, у складу са чланом 103. ст. 1, 2, 3. и 5. Царинског закона, царински орган може, по службеној дужности или на захтев декларанта, изменити или допунити декларацију након што је роба пуштена декларанту, конкретно у овом случају транзитну декларацију.

Царински орган може, после пуштања робе, да изврши контролу рачуноводствених и комерцијалних исправа и података у вези са увозом или извозом те робе или у вези с накнадним комерцијалним пословима с том робом, да би утврдио тачност података који су наведени у декларацији.

Контрола може да се обави у просторијама декларанта, у просторијама било ког другог лица које је непосредно или посредно пословно укључено у поменуте радње или у просторијама било ког другог лица које поседује наведене исправе и податке. Царински орган може, такође, да изврши преглед и узме узорке робе ако је она још увек доступна.

Ако се накнадном контролом декларације или накнадном контролом царинења утврди да су прописи који се односе на одређени царински поступак примењени на основу нетачних или непотпуних података, царински орган, у складу са царинским и другим прописима, предузима неопходне мере и доноси одговарајуће одлуке да се неправилности исправе и правно стање усклади с новоутврђеним околностима.

Министарство финансија и привреде напомиње да се, у складу са чланом 49. Царинског закона, царинска вредност робе увезене без плаћања противвредности утврђује у складу са одредбама чл. 40. до 45. тог закона.

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Да ли привредни субјект који продаје добра – електронску и телекомуникациону опрему, као и опрему за рачунаре, посредством поште или преко интернета физичким лицима има обавезу евидентирања промета преко фискалне касе?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-00-00021/2012-04 од 25.1.2013. год.)

Привредни субјект који продаје добра (електронску и телекомуникациону опрему, као и опрему за рачунаре) посредством поште или преко интернета физичким лицима, у оквиру делатности из групе 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) Класификације делатности, при чему се наведена добра увозе искључиво у количини наведеној у електронски примљеној наруџбини физичког лица, нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

Промет који привредни субјект врши правним лицима и предузетницима не евидентира се преко фискалне касе.

Наиме, одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04 и 93/12) прописано је да је лице које је уписано у одговарајући регистар и које обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Према Уредби о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11 и 83/12), лице које обавља делатност из групе 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) Класификације делатности прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10) нема обавезу евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

2. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект пружа услуге обуке физичким лицима?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-00-00138/2012-04 од 25.1.2013. год.)

Привредни субјект који пружа услуге обуке физичким лицима, у конкретном случају обуку за сервисере – механичаре, није у обавези да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, под условом да предметне услуге пружа у оквиру обављања делатности из области 85 (Образовање) Класификације делатности.

Наиме, у складу са одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04 и 93/12), лице које је уписано у одговарајући регистар и које обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Према Уредби о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11 и 83/12), лица која обављају делатности из области 85 (Образовање) Класификације делатности прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10) немају обавезу евидентирања промета преко фискалне касе.

3. Да ли Црвени крст Србије, који организује и спроводи обуку из прве помоћи кандидатима за возаче, има обавезу да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-00-00047/2012-04 од 25.1.2013. год.)

Црвени крст Србије који организује и спроводи обуку из прве помоћи кандидатима за возаче, у складу са прописима који регулишу рад Црвеног крста Србије, није у обавези да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, под условом да предметне услуге пружа у оквиру обављања делатности из области 85 (Образовање) Класификације делатности.

Наиме, у складу са одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04 и 93/12), лице које је уписано у одговарајући регистар и које обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Према Уредби о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11 и 83/12), лица која обављају делатности из области 85 (Образовање) Класификације делатности прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10) немају обавезу евидентирања промета преко фискалне касе.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. На који начин понуђач може извршити умањење понуђене цене, односно на који начин је могућа измена понуде?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-269/2012-27 од 22.1.2013. год.)

Чланом 53. став. 4. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08) прописано је да у року за подношење понуде понуђач може да измени, допуни или опозове своју понуду, на начин који је одређен за подношење понуде. Из наведене одредбе произлази да понуђач може да измени било који елемент понуде (не само цену), може да је допуни или опозове, при чему је дужан да то учини на начин који је одређен за подношење понуде и у року за подношење понуде.

Понуда се може поднети, сагласно члану 53. став 1. Закона, непосредно, путем поште или у електронском облику.

Према члану 59. Закона:

– наручилац је дужан да у јавном позиву и у конкурсној документацији одреди рок у којем би требало поднети понуде (став 1);

– рок за подношење понуда одређен у јавном позиву мора бити исти као и рок за подношење понуда одређен у конкурсној документацији (став 2);

– рок за подношење понуда одређује се навођењем дана и сата у конкурсној документацији и јавном позиву, односно позиву за достављање понуда (позив у поступцима у којима наручилац није дужан да објави јавни позив) до којег се понуде могу подносити (став 3);

– по истеку рока за подношење понуда понуђач не може повући нити мењати понуду, а уколико то ипак учини наручилац је овлашћен да уновчи гаранцију за озбиљност понуде дату уз понуду (члан 4).

Рокови за подношење понуда рачунају се од дана када је јавни позив за јавну набавку објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“, односно од дана када је позив за подношење понуда послат понуђачима (члан 60. Закона), а благовременом понудом сматра се понуда примљена од стране наручиоца у року одређеном за подношење понуда (члан 61. став 1. Закона).

Из наведеног произлази да је понуђач дужан да измену понуде поднесе непосредно, путем поште или у електронском облику, до дана и сата који је одређен у конкурсној документацији и јавном позиву или позиву за достављање понуда. Понуђач је дужан да јасно назначи који део понуде мења, односно коју одговарајућу документацију доставља. Ако се промена односи на цену дату у понуди, понуђач је дужан да, на начин и у року који је прописан за подношење понуда, достави пре свега, образац понуде, модел уговора и образац структуре цене, у којима ће нова цена бити наведена и изражена на начин одређен у конкурсној документацији.

2. а) Да ли су привредна друштва која је основало Јавно предузеће „Електроурежа Србије“, са власништвом удела 100%, наручиоци у смислу члана 3. Закона о јавним набавкама?

б) У случају када ЈП „Електромрежа Србије“ закључује уговоре са предметним привредним друштвима по основу члана 87. став 1. тачка 8. ЗЈН:

– Да ли у том случају привредна друштва могу ангажовати треће правно или физичко лице као подизвођача, односно да ли привредна друштва могу ангажовати треће правно или физичко лице за реализацију дела уговореног посла?

– Да ли су предметна привредна друштва у обавези да приликом подношења понуде Оснивачу пријаве учешће подизвођача у предметном послу, уз стриктно навођење које су то врсте послова и колико је њихово максимално процентуално учешће у укупној вредности конкретног посла?

– Колико је максимално процентуално учешће подизвођача у пословима који се поверавају привредним друштвима по чл. 87. став 1. тачка 8. ЗЈН?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00590/2012-27 од 19.1.2013. год.)

У захтеву за мишљење констатује се да је Јавно предузеће „Електромрежа Србије“ основало два привредна друштва са власништвом удела 100%: Привредно друштво за пројектовање, консалтинг и инжењеринг електроенергетских и телекомуникационих објеката и система „Електроисток–Пројектни биро“ д.о.о. Београд и Привредно друштво за изградњу електроенергетских објеката „Електроисток–Изградња“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: привредна друштва)

Осим тога, у предметном допису констатује се да ЈП „Електромрежа Србије“, као оснивач, у поступку набавки закључује уговоре са привредним друштвима „по основу члана 87. став 1. тачка 8, као повезано правно лице у смислу закона којим се уређује порез на добит предузећа за која је

наручилац у претходне три године остварио најмање 80% просечног укупног прихода“.

а) Чланом 3. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту; Закон) прописано је да је наручилац јавне набавке:

1) државни орган, организација, установа и други директни или индиректни корисник буџетских средстава у смислу закона којим се уређује буџетски систем и буџет, као и организација за обавезно социјално осигурање;

2) јавно предузеће;

3) правно лице које обавља и делатност од општег интереса, уколико је испуњен неки од следећих услова:

(1) да више од половине чланова органа управљања тог правног лица чине представници наручиоца;

(2) да више од половине гласова у органу тог правног лица имају представници наручиоца;

(3) да наручилац врши надзор над радом тог правног лица;

(4) да наручилац поседује више од 50% акција, односно удела у том правном лицу;

(5) да се више од 50% финансира из средстава наручиоца;

4) правно лице основано од наручилаца, а које обавља и делатност од општег интереса и које испуњава најмање један од услова из тачке 3) овог члана.

У члану 2. Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса („Сл. гласник РС“, бр. 25/20, 25/02, 107/05, 108/05 и 123/07) прописано је:

– да су делатности од општег интереса, у смислу овог закона, делатности које су као такве одређене законом у области: производње, преноса и дистрибуције електричне енергије; производње и прераде угља; истраживања,

производње, прераде, транспорта и дистрибуције нафте и природног и течног гаса; промета нафте и нафтних деривата; железничког, поштанског и ваздушног саобраћаја; телекомуникација; издавања службеног гласила Републике Србије; информисања; издавања уџбеника; коришћења, управљања, заштите и унапређивања добара од општег интереса (воде, путеви, минералне сировине, шуме, пловне реке, језера, обале, бање, дивљач), као и комуналне делатности (став 1);

– да су делатности у смислу става 1. овог члана и делатности од стратешког значаја за Републику, као и делатности неопходне за рад државних органа и органа јединице локалне самоуправе, утврђене законом (став 2).

Имајући у виду наведене законске одредбе, привредна друштва се сматрају наручиоцима јавне набавке ако испуњавају услове прописане чланом 3. тачка 4) Закона. Наиме, Министарство финансија и привреде није у могућности да заузме став о томе да ли се привредна друштва сматрају наручиоцима јавне набавке или не, поред осталог, и због тога што уз молбу за давање тумачења није достављена потпуна, односно одговарајућа документација (тако нпр. оснивачка акта привредних друштава нису усклађена са законом).

б) Када се ради о констатацији из захтева за мишљење према којој ЈП „Електромрежа Србије“, као оснивач, у поступку набавки закључује уговоре са привредним друштвима „по основу члана 87. став 1. тачка 8.“, Министарство финансија и привреде указује на следеће:

Према члану 87. став 1. тачка 8) Закона, одредбе овог закона не примењују се на набавке у областима водoprивреде, енергетике, рударства, телекомуникација и саобраћаја у случајевима када наручилац као повезано лице,

у смислу закона којим се уређује порез на добит предузећа, односно закона којим се уређује порез на доходак грађана, врши набавку од лица са којим је повезан, под условом да је у претходне три године наручилац остварио најмање 80% просечног укупног прихода за лице са којим је повезан.

Набавкама у области енергетике, сагласно члану 85. Закона, сматрају се набавке:

– добара, услуга и радова неопходних за изградњу, одржавање и експлоатацију објеката за производњу, транспорт, односно пренос и дистрибуцију електричне енергије (став 1. тачка 1) и

– електричне енергије, нафте и гаса (став 2).

Чланом 55. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10 и 101/11) прописано је да матично правно лице и зависна правна лица, у смислу овог закона, чине групу повезаних правних лица ако међу њима постоји непосредна или посредна контрола над најмање 75% акција или удела.

Из изнетог произлази да би под наведеним условима Јавно предузеће „Електроурежа Србије“ могло без примене Закона да врши набавке од привредних друштава у области енергетике, односно набавке добара, услуга и радова неопходних за изградњу, одржавање и експлоатацију објеката за производњу, транспорт, односно пренос и дистрибуцију електричне енергије.

• У погледу питања да ли у случају примене члана 87. став 1. тачка 8) Закона „привредна друштва могу ангажовати треће правно или физичко лице као подизвођача“, Министарство финансија и привреде обавештава о следећем:

Како из наведене законске одредбе произлази да је реч о набавци између наручиоца као повезаног лица од лица са којим је повезан, Министарство сматра да лице које се

појављује као понуђач може бити само лице повезано са наручиоцем, а не и „треће правно или физичко лице“ коме би привредна друштва поверила извршење набавке као подизвођачу.

3. а) Да ли је довољно да измене елемената критеријума економски најповољније понуде наручилац само достави лицима која су преузела конкурсну документацију или је неопходно да наведену измену објави и у „Службеном гласнику РС“, као и да ли (уколико је у обавези да предметну исправку објави у „Службеном гласнику РС“) мора да продужи првобитни рок за достављање понуда?

б) Да ли се потенцијални понуђачи дискриминишу тако што је наручилац за елемент критеријума одредио примену одговарајућих система квалитета, с тим да се оцена врши на основу достављених важећих сертификата о примени ИСО система квалитета код понуђача издатих од стране овлашћеног органа или организације за контролу квалитета, на начин да ће се понуђачима који доставе тражене сертификате додељивати одговарајући број пондера, док се понуђачима који наведене сертификате не доставе пондери неће додељивати?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 404-01-00079/2012-27 од 19.1.2013. год.)

а) Чланом 32. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да:

– ако наручилац у року предвиђеном за подношење понуда измени или допуни конкурсну документацију, дужан је да без одлагања и без накнаде те измене или допуне достави заинтересованим лицима која су примила конкурсну документацију (став 1),

– ако наручилац измени или допуни конкурсну документацију шест или мање дана пре истека рока за подношење понуда, наручилац је дужан да продужи рок за подношење понуда (став 4).

– се одлука о продужењу рока објављује на исти начин на који је објављен јавни позив (став 6).

Према члану 51. став 1. Закона наручилац је дужан да објави исти критеријум и елементе критеријума за избор најповољније понуде у јавном позиву и у конкурсној документацији.

Из наведеног, као правило, произлази да је наручилац дужан да без одлагања измене или допуне конкурсне документације достави заинтересованим лицима која су примила конкурсну документацију, а изузетно, ако је конкурсна документација измењена или допуњена шест или мање дана пре рока за достављање понуда, наручилац је дужан да продужи рок за подношење понуда и да одлуку о продужењу рока објави на исти начин на који је објављен јавни позив, односно у складу са чланом 69. Закона.

У конкретном случају, како је наручилац изменио конкурсну документацију у року који је дужи од шест дана пре истека рока за подношење понуда, могло би се закључити да наручилац није у обавези да продужи рок за достављање понуда и да одлуку о продужењу рока објављује на исти начин на који је објављен и јавни позив. Међутим, како се ради о измени елемената критеријума „економски најповољнија понуда“ који, како су наведени у јавном позиву морају бити идентични са елементима критеријума који су садржани у конкурсној документацији (члан 30. став 2. Закона) и објављени (члан 51. став 1. Закона), произлази да је наручилац дужан да измене тих елемената критеријума објави на исти начин на који је објављен и јавни позив (члан 69. Закона). Наиме, изменом елемената критеријума „еко-

номски најповољнија понуда“, наручилац у суштини мења јавни позив.

б) Чланом 44. став 2. тач. 1) до 7) Закона прописани су обавезни услови за учешће у поступку јавне набавке. Поред обавезних услова за учешће у поступку јавне набавке, наручилац може да одреди и друге додатне услове за учешће у поступку јавне набавке, посебно уколико се односе на социјална и еколошка питања (члан 44. став 5 Закона).

Сагласно наведеном, наручилац је могао, у зависности од предмета јавне набавке и у складу са својим потребама, да одреди да понуђач испуњава међународни стандард за систем управљања квалитетом у пословној организацији – сертификат ИСО 9001 и међународни стандард за систем управљања заштитом животне средине – сертификат ИСО 14001, као додатне услове за учешће у поступку јавне набавке. Како испуњеност наведених стандарда (поседовање наведених сертификата) од стране понуђача наручилац није одредио као услов за учешће у поступку јавне набавке, може се сматрати да они и нису неопходни у предметној јавној набавци, те да их не може одређивати ни као елемент критеријума „економски најповољнија понуда“.

4. Да ли је потребно да се за израду водоводне мреже и фекалне канализације спроведе поступак јавне набавке у складу са одредбама Закона о јавним набавкама или се могу применити одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о јавним набавкама?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00761/2012-27 од 15.1.2013. год.)

У предметном допису наводи се „како је од стране ЈП „Водовод и канализација“ Ћуприја достављен предмер и

предрачун радова за израду водоводне мреже „НОВА2” од улице Алексе Шантића до улице Стевана Сремца, као и предрачун радова за израду фекалне канализације у реону улице Народног фронта”.

Чланом 7. став 1. тачка 1) Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да се одредбе овог закона не примењују на набавке од организација које се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцем и којима је Република Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа доделила посебно или искључиво право на обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке.

Чланом 5. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је предмет уговора о јавној набавци радова пројектовање и извођење радова повезаних са специфичним активностима наведеним у Анексу II који је одштампан уз овај закон и чини његов саставни део.

Анексом II Грађевински радови одређени су радови, односно групе радова чија се набавка врши на начин и под условима који су прописани овим законом. Тако су у групи 502 Нискоградња: градња путева, мостова, пруга итд. подгрупа 502.6 Специјализовани грађевински радови повезани са водом сврстани радови који се односе на водоснабдевање, одстрањивање отпадних вода и канализацију.

Осим тога, како „израда водоводне мреже“ и израда „фекалне канализације“, сагласно Уредби о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), спада у сектор Ф Грађевинарство област 42 Изградња осталих грађевина грану 42.2 Изградња цевовода, електричних и комуникационих водова групу 42.21 Изградња цевовода која

обухвата изградњу цевовода за транспортовање течности и изградњу међусобно повезаних зграда и грађевина које чине саставни део тих система, Министарство финансија и привреде указује да на предметну набавку није могуће применити одредбу члана 7. став 1. тачка 1) Закона, зато што се наведена одредба не односи на набавку радова.

5. Да ли образовне и друге буџетске установе имају право и обавезу да у поступку јавног оглашавања захтевају од понуђача да понуде укупну цену јавне набавке без пореза на додату вредност и да након тога са изабраним најповољнијим понуђачем – туристичком агенцијом понуђену цену у уговору увећају за износ законом прописаног пореза на додату вредност?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00658/2012-27 од 10.1.2013. год.)

Према Закону о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон):

– понуђена цена је цена коју понуђач одређује у понуди, изражена у динарима, у коју су урачунати сви трошкови који се односе на предмет јавне набавке (члан 2. тачка 10);

– процењена вредност јавне набавке исказује се у укупном износу без пореза на додату вредност (члан 37. став 2);

– након закључења уговора наручилац може да дозволи промену цене само из објективних разлога који морају бити одређени у конкурсној документацији, односно предвиђени посебним прописима (члан 82. став 4).

У члану 2. став 1. тачка 8) Правилника о обавезним елементима конкурсне документације у поступцима јавних набавки („Сл. гласник РС“, бр. 50/09, у даљем тексту: Правилник) прописано је да конкурсна документација, као један од обавезних елемената, садржи и образац структуре цене, са упутством како да се попуни.

У обрасцу структуре цене, сагласно члану 10. став 1. Правилника, морају бити приказани основни елементи структуре цене као што су:

- 1) јединичне цене и укупна цена;
- 2) укупна цена без ПДВ-а и укупна цена са ПДВ-ом;
- 3) посебно исказани трошкови који чине укупну цену (царина, трошкови превоза, монтаже и др.).

Из наведеног произлази да наручилац, приликом одређивања процењене вредности јавне набавке, ту вредност исказује у укупном износу без пореза на додату вредност и да се приликом оцењивања и рангирања понуда упоређују понуђене цене изражене без пореза на додату вредност. Наручилац у конкурсној документацији, односно у обрасцу структуре цене, треба да наведе све елементе који чине цену предмета јавне набавке, како би на основу њих заинтересовани понуђачи могли да понуде цене које приликом оцењивања понуда могу бити упоредиве. Такође, наручилац је дужан да у конкурсној документацији захтева да му понуђачи уз понуду доставе укупну цену без ПДВ-а и укупну цену са ПДВ-ом.

С обзиром да се приликом оцењивања и рангирања понуда упоређују понуђене цене изражене без пореза на додату вредност, произлази да порез на додату вредност (промена у висини стопе пореза на додату вредност) не може да буде објективан разлог за измену уговорене цене, односно понуђена цена у уговору не може да се увећа за износ законом прописаног пореза на додату вредност.

6. Да ли ЈП „Градско зеленило и пијаца“ Кикинда има статус наручиоца са посебним или искључивим правом обављања делатности одржавања јавних зелених површина, као и одржавања пијаца и пружања услуга на њима, у општини Кикинда, те да ли предметно предузеће може пружати услуге из оквира делатности за које је ЈП основано на територији Општине Кикинда без примене Закона о јавним набавкама, у складу са чланом 7. став 1. тачка 1. ЗЈН?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-659/2012-27 од 8.1.2013. год.)

Чланом 7. став 1. тачка 1) Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да се одредбе овог закона не примењују на набавке од организација које се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцем и којима је Република Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа доделила посебно или искључиво право на обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке.

Из наведене одредбе произлази да се Закон не примењује ако су кумулативно испуњени следећи услови:

– да се набавка врши од организација које се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцем;

– да те организације имају посебно или искључиво право на обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке;

– да им је то посебно или искључиво право додељено од стране Републике Србије, територијалне аутономије или локалне самоуправе на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа.

Према члану 3. тачка 2) Закона статус наручиоца јавне набавке има јавно предузеће.

Из Одлуке о оснивању Јавног предузећа „Градско зеленило и пијаца“ Кикинда („Службени лист општине Кикинда“, бр. 13/11) произлази да:

– општина Кикинда овом одлуком оснива јавно предузеће (члан 1),

– се јавно предузеће оснива ради обављања комуналне делатности уређења и одржавање паркова, зелених и рекреационих површина; делатности заштите, унапређења коришћења и управљања шумама и шумским земљиштем; као и делатности одржавања пијаца и пружање услуга на њима (члан 2),

– је делатност предузећа уређење и одржавање паркова, зелених и рекреационих површина; заштита, унапређење коришћења и управљања шумама и шумским земљиштем и одржавање пијаца и пружање услуга на њима (члан 5).

С обзиром на изнето, мишљење Министарства финансија и привреде је да се од Јавног предузећа „Градско зеленило и пијаца“ Кикинда могу вршити набавке услуга из оквира делатности ради чијег је обављања предузеће основано за територију општине Кикинда, односно да државни органи, организације, установе или друга правна лица која се, у смислу члана 3. Закона, сматрају наручиоцима могу са предузећем да закључе уговор без примене Закона за набавку услуга одржавања јавних зелених површина, као и одржавање пијаца и пружања услуга на њима.

7. Да ли за јавну набавку услуга организовања пољочуварске службе на територији општине Ковин, а чија процењена

вредност на годишњем нивоу износи 6.500.000,00 динара без ПДВ-а, општина Ковин треба да спроведе поступак јавне набавке мале вредности или јавне набавке велике вредност?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 404-01-00084/2012-27 од 7.12.2012. год.)

Чланом 6. став 3. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да се на набавку услуга наведених у Анексу ИБ примењују одредбе овог закона којима се уређују јавне набавке мале вредности, без обзира на вредност тих услуга.

Анексом ИБ Услуге Број категорије 23. обухваћене су истражне услуге и услуге обезбеђења (осим услуга обезбеђења превозом у оклопљеним аутомобилима).

Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), Сектор N Административне и помоћне услужне делатности, област 80 Заштитне и истражне делатности, грана 80.1 Делатност приватног обезбеђења, група 80.10 Делатност приватног обезбеђења обухвата, између осталог, услуге заштите и патролирања.

Из изнетог произлази да услуга вршења пољочуварске службе спада у услуге обезбеђења обухваћене анексом ИБ Закона, због чега се на набавку наведене услуге примењује поступак јавне набавке мале вредности који је прописан Правилником о поступку јавне набавке мале вредности („Сл. гласник РС“, бр. 50/09).

8. Да ли је Национални савет словачке националне мањине обавезан да расписује тендер за извођача радова на

реконструкцији зграде Музеја војвођанских Словака имајући у виду формално-правни статус Националног савета?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 404-02-00043/2012-27 од 3.12.2012. год.)

Чланом 3. тачка 1) Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да је наручилац јавне набавке државни орган, организација, установа и други директни или индиректни корисник буџетских средстава у смислу закона којим се уређује буџетски систем и буџет, као и организација за обавезно социјално осигурање.

Према Закону о националним саветима националних мањина („Сл. гласник РС“, бр. 72/09):

– средства за финансирање рада националних савета обезбеђују се из буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине и буџета јединице локалне самоуправе, донација и осталих прихода (члан 114);

– висина средстава из јавних извора која се обезбеђују за финансирање делатности националних савета одређују се за сваку годину Законом о буџету Републике Србије, односно одлукама о буџету АП Војводине и јединица локалне самоуправе (члан 115).

Из наведених законских одредби произлази да национални савети националних мањина имају статус наручиоца јавне набавке, у смислу члана 3. тачка 1) Закона, односно да су дужни да набавку добара и услуга и уступање извођења радова врше под условима, на начин и у поступку који је прописан овим законом.

Б У Џ Е Т С К И С И С Т Е М

1. Примена члана 47. Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, а посебно када су у питању локална јавна предузећа

*(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр.
011-00-00639/2012-03 од 25.12.2012. год.)*

Чланом 47. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 93/12) прописано је да даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе закона и других прописа којима се уређује припадност сопствених прихода корисника буџетских средстава и корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање.

Према члану 2. тачка 8) Закона о буџетском систему, индиректни корисници буџетских средстава су правосудни органи; буџетски фондови; месне заједнице; јавна предузећа, фондови и дирекције основани од стране локалне власти који се финансирају из јавних прихода чија је намена утврђена посебним законом; установе

основане од стране Републике Србије, односно локалне власти, над којима оснивач, преко директних буџетских средстава, врши законом утврђена права у погледу управљања и финансирања.

С обзиром да се ЈП Пословни простор Вождовац финансира од прихода од издавања у закуп пословног простора чија је намена утврђена Законом о финансирању локалне самоуправе, има статус индиректног буџетског корисника.

У допису се наводи да примена члана 47. Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему није у складу са Законом о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, У вези са овим, Министарство финансија и привреде указује да се без обзира на правну форму, на Пословни простор Вождовац, као индиректног буџетског корисника, односи наведени члан Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему.

У допису се наводе и могући проблеми у функционисању предузећа због немогућности располагања приходима које предузеће оствари и потенцијалне „зависности“ од воље оснивача.

Међутим, да би се обезбедило ефикасно финансијско планирање и управљање јавним финансијама, као и контрола трошења свих новчаних средстава

корисника јавних средстава који су укључени у консолидовани рачун трезора, било је неопходно досадашње сопствене приходе корисника укључити у приход буџета и распоређивати у складу са одобреним апропријацијама у буџету.

Министарство финансија и привреде напомиње да Законом о изменама и допунама Закона о буџетском систему, према коме приходи које остваре корисници јавних средстава постају општи приход буџета, није суштински промењен укупан износ прихода, већ је само реч о методолошкој промени у њиховом исказивању, односно приходи који су и до сада, у складу са Законом о буџетском систему, морали бити планирани у одлуци о буџету јединице локалне самоуправе на извору 04 – Сопствени приходи буџетских корисника, сада се у одлуци о буџету планирају и извршавају као приход буџета јединице локалне самоуправе на извору 01 – Приходи из буџета.

Сврха и циљ наведене измене Закона о буџетском систему јесте да се оствари увид у трошење буџетских средстава, ради њихове боље контроле и трошења за строго дефинисане намене, у складу са законом.

Према томе, одлуком о буџету јединице локалне самоуправе планирају се средства за обезбеђивање редовног функционисања директних и индиректних

буџетских корисника, што значи да ће се, поред трошкова који су се и до сада финансирани из буџета јединице локалне самоуправе, остали трошкови, претходно финансирани из сопствених прихода ЈП Пословног простора Вождовац, убудуће планирати у буџету и финансирати из буџета јединице локалне самоуправе.

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Планирање средстава у буџету општине Варварин за Јавно комунално предузеће „Путеви Варварин“ и за Центар за развој услуга социјалне заштите Варварин које је Скупштина општине Варварин основала на седници одржаној дана 14. децембра 2012. године

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-01784/2012-03 од 21.1.2013. год)

1. У Министарству финансија и привреде размотрен је предметни допис са одлукама о оснивању ЈКП „Путеви Варварин“ и Центра за развој услуга социјалне заштите Варварин. У давању овог мишљења пошло се, пре свега, од одредби закона којим се уређује поступак доношења и извршавања буџета, основ за планирање одређених буџетских расхода и издатака, као и ревизија јавних средстава:

1.1. Законом о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09 ... 93/12) прописано је да план извршења буџета представља преглед планираних прихода и примања

директног корисника буџетских средстава према извору финансирања и преглед планираних расхода и издатака (члан 51).

Одредбама члана 53. Закона о буџетском систему прописано је да директни и индиректни корисници буџетских средстава могу да врше плаћања до висине расхода и издатака које, за тромесечни или неки други период, одреди локални орган управе надлежан за финансије (квота).

Основ за планирање расхода и издатака директног и индиректног буџетског корисника је закон, односно други пропис, тако да се утврђивањем апропријација у буџету даје овлашћење надлежном извршном органу локалне власти за трошење јавних средстава до одређеног износа и за одређене намене за буџетску годину.

Чланом 56. став 4. Закона о буџетском систему регулисано је да се преузете обавезе, чији је износ већи од износа средстава предвиђеног буџетом или које су настале у супротности са Законом о буџетском систему или другим прописом, не могу извршавати на терет консолидованог рачуна трезора локалне власти.

За непоштовање наведених одредби Закона о буџетском систему, у члану 103. истог закона прописане су новчане казне за одговорно лице ако не поштује одредбе овог закона у делу којим се уређује поступак извршења буџета.

1.2. Према Закону о државној ревизорској институцији („Сл. гласник РС“, бр. 101/05, 54/07 и 36/10), Државна ревизорска институција, као највиши државни орган ревизије јавних средстава у Републици Србији, између осталог, врши ревизију сврсисходности пословања, односно

да ли су средства од стране субјекта ревизије употребљена у складу са начелима економије, ефикасности и ефективности. Субјекат ревизије је дужан да мишљење ревизије размотри и предузме мере за отклањање утврђених неправилности и несврсисходности.

2. У Министарству финансија и привреде размотрене су достављене одлуке, Одлука о буџету општине Варварин за 2013. годину, коју је Општинска управа, у складу са чланом 31. Закона о буџетском систему, доставила Министарству финансија 27. децембра 2012. године, као и Одлука о оснивању Јавног предузећа – Дирекције за урбанизам и изградњу општине Варварин коју је Скупштина општине Варварин донела на седници одржаној дана 8. јула 2001. године и Одлука о организовању Јавног комуналног предузећа „Варварин“ Варварин, које су достављене на захтев овог министарства.

2.1. У Одлуци о оснивању Јавног комуналног предузећа „Путеви Варварин“, коју је Скупштина општине Варварин донела на седници одржаној дана 14. децембра 2012. године, у члану 4. утврђено је да је претежна делатност овог јавног комуналног предузећа изградња путева и аутопутева (шифра 42.11), а да су остале делатности које ће ово јавно комунално предузеће обављати: експлоатација шљунка, песка, глине и каолина (шифра 08.12), као и рушење објеката (шифра 43.11). У члану 11. Одлуке предвиђено је да Јавно комунално предузеће прибавља средства, између осталог, и из буџета Републике Србије и из буџета општине Варварин.

Шифре делатности су утврђене у складу са Уредбом о Класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10).

2.2. У Одлуци о оснивању Центра за развој услуга социјалне заштите Варварин, у члану 5. утврђено је да је делатност Центра – социјална заштита без смештаја за стара лица и лица са посебним потребама (шифра 88.10) и делатност дневне бриге о деци (шифра 88.91).

Давање мишљења у вези тога да ли је оснивање Центра у складу са законом, у надлежности је Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, па је потребно прибавити мишљење надлежног министарства.

2.3. Одлуком о буџету општине Варварин за 2013. годину, на разделу 3, глава 3.8. ЈП Дирекција за урбанизам и изградњу, планирана су средства у укупном износу од 97,8 милиона динара, што представља 21% буџета општине Варварин.

На разделу 3, глава 3.10, Фондови, позиција 148, економска класификација 451, планирана су средства за ЈКП у износу од 6,5 милиона динара.

2.4. Одлуком о оснивању Јавног предузећа – Дирекције за урбанизам и изградњу општине Варварин, у члану 3. прописано је да Дирекција врши, између осталог, „послове изградње и реконструкције, одржавање заштите, развоја и управљања локалним и некатегорисаним путевима и улицама на подручју општине у складу са законом и другим пратећим прописима“.

2.5. У Одлуци о организовању Јавног комуналног предузећа „Варварин“ Варварин, у члану 3. прописано је да ово јавно комунално предузеће, између осталог, обавља делатност вађења шљунка и песка (шифра 14210), као и

рушење и разбијање објеката (шифра 45110). Шифре делатности су утврђене у складу са Законом о класификацији делатности и о регистру јединица разврставања („Сл. лист СРЈ“, бр. 31/96 ... 74/99) који је тада био у примени.

3. Из претходно наведеног произилази да ће новоосновано Јавно комунално предузеће „Путеви Варварин“ обављати делатности које већ обављају два јавна предузећа (ЈП Дирекција за урбанизам и изградњу општине Варварин и ЈКП „Варварин“). Због тога је Министарство финансија и привреде мишљења, имајући у виду основне буџетске принципе, принципе ефикасности, економичности и ефективности, који се морају поштовати приликом припреме и извршења буџета (члан 4. Закона о буџетском систему), као и надлежности Државне ревизорске институције у погледу ревизије сврсисходности, да се Одлука о оснивању Јавног комуналног предузећа „Путеви Варварин“ мора преиспитати и ускладити са наведеним законима.

Истовремено, Министарство финансија и привреде указује да је чланом 40. Закона о буџету Републике Србије за 2013. годину („Сл. гласник РС“, бр. 114/12) прописано да ће у спровођењу одредбе члана 10. став 2. Закона о одређивању максималног броја запослених у локалној администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 104/09), Влада у 2013. години давати сагласност за повећање броја запослених у јединицама локалне самоуправе које имају мањи број запослених на неодређено време од максималног броја, на предлог Министарства финансија и привреде.

С обзиром да је број запослених у установама социјалне заштите укључен у максимални број запослених, а мишљење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике буде да општина Варварин има законског основа за оснивање и финансирање Центра, у Министарству финансија и привреде сагледаће се да ли је број запослених, који се финансирају из буџета општине Варварин, мањи од максималног броја предвиђеног Законом, што је предуслов за ново запошљавање и у том случају, потребно је Министарству финансија и привреде доставити захтев за добијање сагласности за увећање масе средстава за плате. Наиме, чланом 39. Закона о буџету Републике Србије за 2013. годину прописано је ограничење масе средстава за плате запослених који се финансирају из буџета јединице локалне самоуправе.

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

ПЛАТНИ ПРОМЕТ

1. Могућност спровођења једностране, законске компензације на бази изјаве правног лица чији рачуни нису блокирани ради извршења принудне наплате

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-00171/2013-16 од 29.1.2013. год)

Одредбом члана 46. став 2. Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02, 5/03, „Сл. гласник РС“, бр. 43/04, 62/06, 111/09–др. закон, 31/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да правна лица и физичка лица која обављају делатност могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др.), пребијањем (компензација) и на други начин, у складу са законом.

Одредбом члана 46. став 3. Закона прописано је да правна и физичка лица која обављају делатност не могу измиривати новчане обавезе на начин из ст. 1. и 2. овог члана ако су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако друкчије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

У допису се наводи да се законска компензација спроводи без потписа и сагласности друге стране – правног лица чији су рачуни блокирани ради извршења принудне наплате, те подносилац захтева сматра да, према његовом мишљењу и мишљењу стручних часописа и саветника, спровођење законске компензације давањем изјаве о пребијању од стране правног лица чији рачуни нису блокирани, није у супротности са одредбама члана 46. став 3. Закона. Давањем поменуте изјаве, даље се наводи у допису, извршена је компензација у складу са Законом о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–УС и 57/89, „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99–др. пропис, 23/99–исправка, 35/99–др. пропис и 44/99–др. пропис) и обе стране могу да прокњиже спроведену компензацију у својим пословним књигама.

Имајући у виду да се подносилац захтева за мишљење у допису позива на одредбе Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–УС и 57/89, „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99–др. пропис, 23/99–исправка, 35/99–др. пропис и 44/99–др. пропис), те да се наводи да се законска компензација спроводи давањем изјаве о пребијању коју једна страна упућује другој, Министарство финансија и привреде скреће пажњу на разлике између законске и уговорне компензације.

Законска компензација се прописује посебним законом или прописом донетим на основу закона, у ситуацији када је потребно хитним мерама отклонити поремећаје који су настали у ликвидности привреде (општа неликвидност привреде). Ова врста компензације мора имати ограничено време примене, обавезна је за све привредне субјекте и по својој природи је, најчешће, мултилатерна. Законске компензације су се, на описани

начин, спроводиле за време примене некада важеће Одлуке о спровођењу обавезне мултилатералне компензације („Сл. лист СРЈ“, бр. 17/96) или Одлуке о роковима и начину спровођењу обавезне мултилатералне компензације („Сл. лист СРЈ“, бр. 36/97, 3/98, 31/98, 4/99, 31/99, 51/99, 1/00, 73/00 и 3/02), донетих на основу закона којим се уређује надлежност Народне банке Србије и платни промет.

За разлику од законске компензације, уговорна компензација се закључује у складу са одредбама Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–УС и 57/89, „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99–др. пропис, 23/99–исправка, 35/99–др. пропис и 44/99–др. пропис), којим је прописано да стране у облигационом односу, сходно начелу аутономије воље из члана 10. овог закона, своје односе уређују по својој вољи, али у границама принудних прописа, јавног поретка и добрих обичаја.

У допису се износи мишљење да правно лице, чији рачуни нису блокирани, достављањем изјаве о пребијању из члана 337. Закона о облигационим односима врши пребијање својих обавеза са потраживањима које има према другом правном лицу, чији су рачуни блокирани ради извршења принудне наплате, односно да би, с обзиром да сагласност другог правног лица није потребна за пуноважност овог посла, пребијање наступило искључиво радњама правног лица чији рачуни нису у блокади.

Специфичност пребијања, као начина престанка обавеза, огледа се у последици једностране изјаве о пребијању, коју једна страна упућује другој. С обзиром да обавеза пребијањем може престати само уколико два лица имају истовремено узајамна, новчана и доспела и потраживања и дуговања, пребијањем престају потраживања и дуговања како правног лица које је упутило изјаву

о пребијању и чији рачуни нису блокирани, тако и другог правног лица коме је упућена изјава о пребијању и чији су рачуни блокирани ради извршења принудне наплате.

Чланом 46. став 2. Закона прописано је да правна лица и физичка лица која обављају делатност могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу, пребијањем и на други начин, у складу са законом. Употребом термина „међусобне новчане обавезе“ и множине код навођења лица која могу обавезе измиривати на начин прописан овом одредбом Закона, имплицира се да се наведена одредба односи на два или више лица која имају обавезе у одређеном облигационом односу и која их могу измиривати на описани начин.

Истовремено, одредбом члана 46. став 3. Закона прописано је да правна и физичка лица која обављају делатност не могу измиривати новчане обавезе на начин из ст. 1. и 2. овог члана ако су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако друкчије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

Сврха прописивања забране измиривања новчаних обавеза пребијањем, али и осталим начинима из члана 46. ст. 1. и 2. Закона, у ситуацији када су рачуни правног лица у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, је, пре свега, заштита поверилаца у поступку принудне наплате. Имајући у виду интерес поверилаца у спровођењу поступка принудне наплате над дужником чији су рачуни блокирани, казненом одредбом члана 50. став 1. тачка 5) и став 2. Закона прописани су прекршаји и прекршајне казне само за правно лице – дужника чији су рачуни блокирани ради спровођења поступка принудне

наплате, а које обавезе измирује супротно одредби члана 46. став 3. овог закона.

С обзиром на раније образложену специфичност пребијања, у смислу последице коју производи давање једностране изјаве о пребијању, односно измирењу обавеза обе стране у облигацији, уколико правно лице, чији рачуни нису блокирани, упути изјаву о пребијању другом правном лицу, чији су рачуни блокирани ради извршења принудне наплате, мишљење Министарства финансија и привреде је да се може сматрати да је друго правно лице измирило новчане обавезе које има према лицу – упутиоцу изјаве о пребијању на начин који је супротан члану 46. став 3. Закона, без обзира на околност да је овакав начин измирења обавеза последица поступања другог лица.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија и привреде напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, број 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

2. Могућност закључења уговора о приступању дугу дужника чији су рачуни блокирани ради извршења принудне наплате

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-00126/2013-16 од 29.1.2013. год)

Одредбом члана 46. став 2. Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02, 5/03, „Сл. гласник РС“, бр. 43/04, 62/06, 111/09–др. закон, 31/11–у даљем тексту: Закон) пропи-

сано је да правна лица и физичка лица која обављају делатност могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др.), пребијањем (компензација) и на други начин, у складу са законом.

Одредбом члана 46. став 3. Закона прописано је да правна и физичка лица која обављају делатност не могу измиривати новчане обавезе на начин из ст. 1. и 2. овог члана ако су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако друкчије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

С обзиром на претходно наведено, мишљење Министарства финансија и привреде је да је измиривање новчане обавезе приступањем дугу дужника чији су рачуни блокирани ради извршења принудне наплате, као један од начина промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу, у супротности са чланом 46. став 3. Закона.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија и привреде напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

**ФИНАНСИСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ЈАНУАРУ МЕСЕЦУ 2013. ГОДИНЕ**

ЗАКОНИ

Закон о допуни Закона о платама у државним органима и јавним службама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 10 од 30. јануара 2013. год.
---	--

УРЕДБЕ

Уредба о општим условима за емисију и продају дугорочних државних хартија од вредности на међународном финансијском тржишту	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 13. јануара 2013. год.
Уредба о изменама Уредбе о критеријумима на основу којих се утврђује шта се, у смислу Закона о порезу на додату вредност, сматра претежним прометом добара у иностранство	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 13. јануара 2013. год.
Уредба о условима за субвенционисање камата за кредите за одржавање ликвидности и финансирање обртних средстава у 2013. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 8 од 25. јануара 2013. год.
Уредба о утврђивању Програма стандардизованог сета услуга за мала и средња предузећа и предузетнике у 2013. години који се реализује преко акредитованих регионалних развојних агенција	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 8 од 25. јануара 2013. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о начину добијања сагласности за заснивање новог радног односа и ангажовање нових лица	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 2 од 9. јануара 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 8 од 25. јануара 2013. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају пореског биланса за друга правна лица (недобитне организације) – обвезнике пореза на добит правних лица	Сл. гласник РС, бр. 8 од 25. јануара 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит правних лица	Сл. гласник РС, бр. 8 од 25. јануара 2013. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама и допунама Одлуке о адекватности капитала банке	Сл. гласник РС, бр. 6 од 18. јануара 2013. год.
Одлука о начину и условима коришћења финансијских кредита из иностранства за намене из члана 21. став 2. Закона о девизном пословању	Сл. гласник РС, бр. 6 од 18. јануара 2013. год.
Одлука о утврђивању критеријума за избор банака које ће вршити услуге продаје и друге финансијске услуге у вези са емитовањем дугорочних државних хартија од вредности на међународном финансијском тржишту	Сл. гласник РС, бр. 8 од 25. јануара 2013. год.

ОСТАЛО

Усклађени динарски износ из члана 13. ст. 3. и 4. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање годишњим индексом потрошачких цена у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 8 од 25. јануара 2013. год.
Усклађени динарски неопорезиви износи пореза на доходак грађана из члана 9. став 1. тач. 9), 12) и 13), члана 15а став 2, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 4), 5), 6) и 7), члана 21а, члана 83. став 5. тачка 1) и члана 101а ст. 1, 3. и 4. Закона о порезу на доходак грађана годишњим индексом потрошачких цена у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 8 од 25. јануара 2013. год.

Усклађени динарски износи акциза из чл. 12, 12а и 40г Закона о акцизама годишњим индексом потрошачких цена у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 8 од 25. јануара 2013. год.
Усклађени износи накнаде из члана 32. став 3, члана 40. став 3, члана 45. став 1. тачка 4) и члана 54. став 3. Закона о дувану	Сл. гласник РС, бр. 8 од 25. јануара 2013. год.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2013. год.
Износ највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2012. годину	Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2013. год.
Износ процењене највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2013. годину	Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2013. год.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање за 2013. годину	Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2013. год.
Износ месечне основице доприноса за обавезно здравствено осигурање за лица за која се средства за уплату доприноса обезбеђују у буџету Републике за 2013. годину	Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2013. год.

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И СВЕТСКЕ ЦАРИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 894/2012 of 6 August 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 894/2012 од 6. августа 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.
---	---

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1089/2012 of 19 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1089/2012 од 19. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1108/2012 of 23 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1108/2012 од 23. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1109/2012 of 23 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1109/2012 од 23. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1110/2012 of 23 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1110/2012 од 23. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1111/2012 of 23 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1111/2012 од 23. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1112/2012 of 23 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1112/2012 од 23. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1114/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1114/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1123/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1123/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1124/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1124/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1125/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1125/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1126/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1126/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1127/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1127/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1128/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1128/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1129/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1129/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1130/2012 of 26 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1130/2012 од 26. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1144/2012 of 28 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1144/2012 од 28. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1145/2012 of 28 November 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1145/2012 од 28. новембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1170/2012 of 3 December 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1170/2012 од 3. децембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1171/2012 of 3 December 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1171/2012 од 3. децембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 1172/2012 of 3 December 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 1172/2012 од 3. децембра 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 9 од 29. јануара 2013. год.</p>

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Даница Васиљевић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија и привреде Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132
